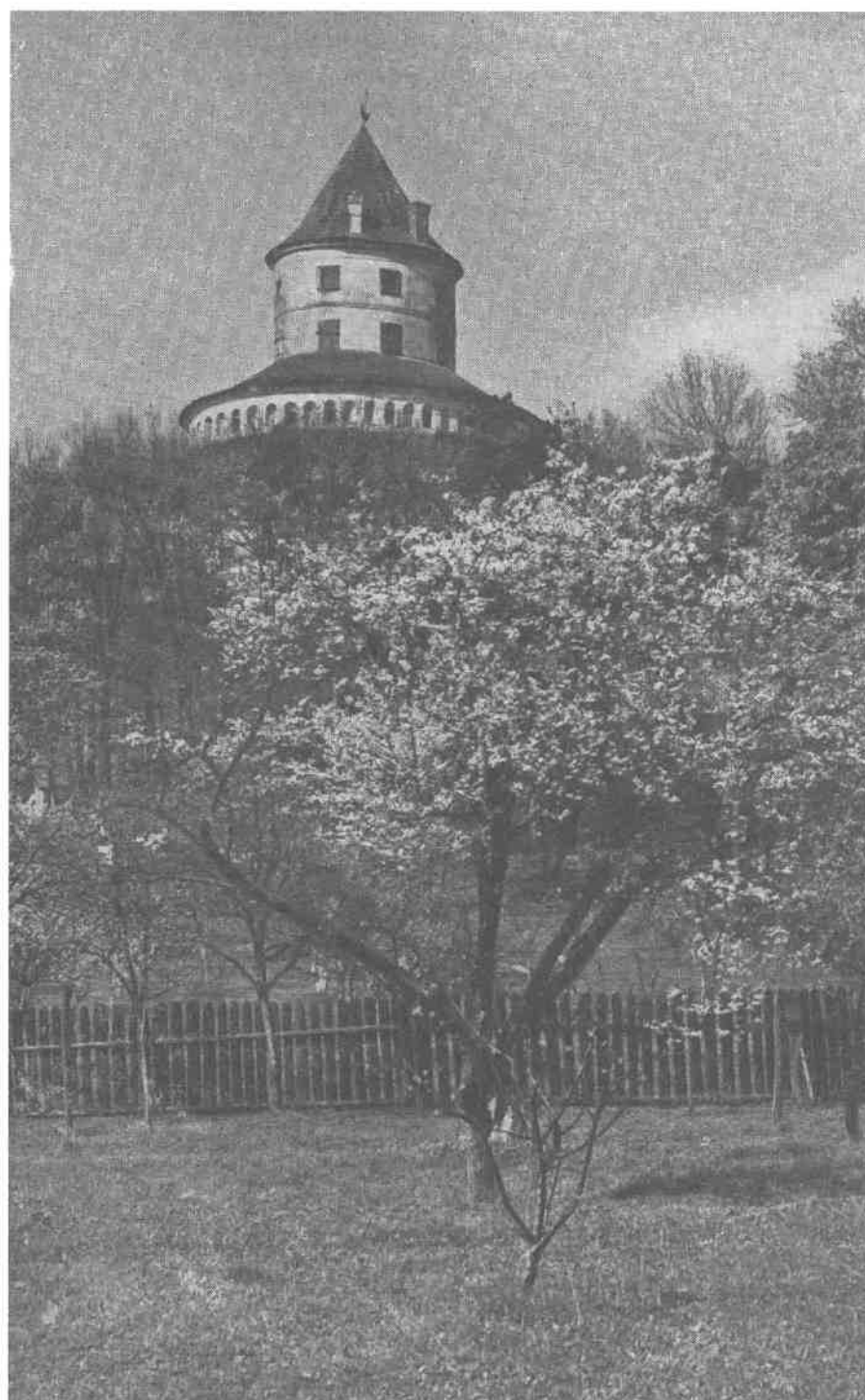

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

2 BŘEZEN/DUBEN 2014
51. ROČNÍK
15 Kč

UPOUTÁVKY

O ČEM JE DUBEN

Strany 3 - 4

TRADICE TRADIČNĚ I NETRADIČNĚ

Strany 4 - 5

(NE) OBYČEJNÉ ŽIVOTY (NE)

OBYČEJNÝCH LIDÍ

Strany 6 - 7

MÁM RÁDA SVŮJ RODNÝ KRAJ

Strana 7

ŠRÁMKOVA VYHLÍDKA OBNOVENA

Strana 13

PRVNÍ DOJEM

(turistovo kolečko po náměstí)

Strany 14 - 15

STRÁNKA PRO DĚTI

Strana 15

ELEKTRONICKÁ ČTEČKA

V KNIHOVNĚ

Strana 16

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Strany 17 - 21

KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE

Strana 26

OBSAH

INFORMACE O REKONSTRUKCI SILNICE	3
VĚŠTNÍK	
O ČEM JE DUBEN	3
TRADICE TRADIČNĚ I NETRADIČNĚ (NE) OBYČEJNÉ ŽIVOTY (NE) OBYČEJNÝCH LIDÍ	4 6
PODĚKOVÁNÍ KAROLA BÍLKA	7
MÁM RÁDA SVŮJ RODNÝ KRAJ	7
ALKOHOL A DROGY	8
MALÉ DĚJINY SOBOTECKA	9
ŠTEFAN DOSÁHL PLNOLETOSTI	10
VELIKONOCE OČIMA NAŠICH PŘEDKŮ	11
PŘIPOMEŇME SI VÝROČÍ	12
SRAZ SNĚŽKY	13
ŠRÁMKOVA VYHLÍDKA OBNOVENA	13
PRVNÍ DOJEM	14
STRÁNKA PRO DĚTI	15
KRAJANSKÉ HROBY	16
DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY	
ELEKTRONICKÁ ČTEČKA	16
DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY	16
ŠKOLNÍ STŘÍPKY	
PŘEDMĚTOVÉ SOUTĚŽE	17
KAM S TRÍDĚNÝM ODPADEM	17
ČTVRTÁCI ČETLI PŘEDŠKOLÁKŮM	18
RECITAČNÍ SOUTĚŽ	18
DEN V OLYMPIJSKÉM PARKU SOČI	19
ÚSPĚCH V SOUTĚŽI "ČESKO SPORTUJE"	21
ZÁPIS DO 1. TŘÍDY	21
SLOVO REDAKCE	
TĚŠÍME SE NA SEZÓNU	22
SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ	
OKÉNKO PORADNY ZDRAVÉ VÝŽIVY	22
75 LET KAROLA BÍLKA	23
JUBILEA	23
KULTURNÍ KALENDÁŘ	25
BLAHOPŘEJEME	25
OPUSTILI NÁS NAVŽDY	26
VZPOMÍNKA	26
OMLUVA REDAKČNÍ RADY	26
KULTURNÍ AKCE	28

RADNICE INFORMUJE

USNESENÍ Z 23. VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA SOBOTKA, KTERÉ SE KONALO DNE 20. 2. 2014 V 18.00 HOD. VE VELKÉM SÁLE SPOŘITELNY V SOBOTCE

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. plán kontrol finančního výboru na r. 2014 dle bodu 5 zápisu z jednání FV ze dne 18. 2. 2014;
2. rozpočtový výhled na roky 2015 – 2017;
3. ponechání výše odměn neuvolněných členů zastupitelstva v do-
savadních částkách;
4. poskytnutí příspěvku na činnost SK Sobotka ve výši 210 tis. Kč s tím, že příspěvek bude poskytnut na základě písemné smlouvy, přílohou smlouvy bude vzor vyúčtování příspěvku, který spolek předloží po skončení roku;
5. smlouva o poskytnutí účelové dotace k částečné úhradě běžných výdajů souvisejících s poskytováním sociální služby ve výši 60 000,- Kč mezi Městem Sobotka jako poskytovatelem a Oblastní Charitou Sobotka, Malé nám. 2, Sobotka, jako příjemcem;
6. zveřejnění záměru prodat p.p.č. 470/1, trvalý travní porost o výměře 338 m², p.p.č. 443/2, trvalý travní porost o výměře 254 m², p.p.č. 454/12, vodní plocha o výměře 17 m², p.p.č. 454/13, vodní plocha o výměře 10 m² a p.p.č.454/15, vodní plocha o výměře 16 m², vše v k.ú. Kdanice;
7. zveřejnění záměru prodat st.p.č. 430, o výměře 24 m² v k.ú. Sobotka;
8. zveřejnění záměru prodat p.p.č. 2243/1, ostatní plocha, o výměře 94 m² v k.ú. Sobotka;
9. přijetí přidělené dotace z Programu regenerace MPR a MPZ na rok 2014 ve výši 400 tis. Kč na výměnu oken domu č.p. 6 nám. Míru, Sobotka a dofinancování akce v souladu s podmínkami dotace z rozpočtu města;

10. že správní území města je součástí regionu Obecně prospěšné společnosti pro Český ráj a územní působnosti místní akční skupiny Český ráj a Střední Pojizeří na období 2014 – 2020;
11. udělit Čestné občanství Města Sobotky promovanému historikovi Karolu Bílkovi;
12. udělit Cenu Města Sobotky paní Mgr. Olze Bičíškové za dlouholetou práci pro festival Šrámkova Sobotka a za zásluhy o kulturní výchovu mládeže;
13. udělit Cenu Města Sobotky paní Janě Ouředníkové za dlouholetou práci v tělovýchově a za obnovení Sokola v Sobotce;
14. udělit Cenu Města Sobotky panu Johnu Sramkovi za propagaci města a české kultury v zahraničí;
15. udělit Cenu Města Sobotky in memoriam panu Františku Staškovi za zásluhy o rozvoj spolkového a kulturního života města.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání finančního výboru ze dne 18. 2. 2014.

III. Zastupitelstvo pověřilo:

1. starostu uzavřením smlouvy o dílo č. 1/2014 se spol. REOPA, s.r.o., Kubelíkova 125, Liberec 9, IČ 60278021 na zhotovení díla „Zámek Humprecht – oprava zábradlí vyhlídkového ochozu II. etapa“ za cenu 607 731,- Kč vč. DPH.

Stanislav Tlášek
starosta

INFORMACE O REKONSTRUKCI SILNICE II/281 SOBOTKA – DOLNÍ BOUSOV

Silnice č. II/281 je stejně jako ostatní silnice 2. a 3. třídy ve vlastnictví kraje a ve správě firmy SÚS Královéhradeckého kraje a.s. Úsek této silnice od železničního přejezdu v Sobotce po hranici Dolního Bousova bude letos kompletně zrekonstruován. Oprava v délce cca 3,3 km bude obsahovat opravy podélných i příčných propustků,

hloubení příkopů, úpravu vjezdů a krajnic a především rekonstrukci a zesílení asfaltobetonového krytu.

Stavba je rozdělena na dva úseky. V termínu 7. 4. - 30. 5. a 16. 6. - 22. 6. 2014 budou opravy probíhat jen za částečného omezení dopravy. Za celkové uzavírky 31. 5. - 13. 6. 2014 bude probíhat oprava úseku č. 1 Dolní

Bousov – křižovatka silnic II/281 a I/16 (u Okay plastu) a v termínu 14. 6. - 15. 6. 2014 proběhne celková uzavírka úseku č. 2 od křižovatky u Okay plastu po železniční přejezd. Objízdné trasy budou vyznačeny. Celkový termín výstavby je od 7. 4. do 22. 6. 2014.

-jan-

VĚSTNÍK

O ČEM JE DUBEN

O APRÍLOVÉM POČASÍ

DUBEN je – co se týče počasí – vskutku bláznivým měsícem. Oblohu, vymezenou od mraků, v mžiku vystřídají temná oblaka plná deště, leckdy i sněhových vloček. Je to vpravdě „aprílové počasí“, velice neustálené. Mnohdy si s námi pěkně zažertuje. Jako důkaz, že tomu tak bylo i v dávných časech, stačí připomenout alespoň dvě lidové pranostiky: „Aprílové počasí je nad ženu vrtkavější“ nebo „Aprílové počasí jsou časy a nečasy“.

O POHYBLIVÝCH SVÁTCÍCH – VELIKONOCÍ

Čtvrtý měsíc kalendářního roku bývá – tak jako letos – časem Velikonoc. Velikonoce jsou pohyblivými svátky. Slaví se první neděli po prvním jarním úplňku – po 21. březnu, kdy nastává jarní rovnodennost (den je stejně dlouhý jako noc). V úvahu tak přichází 35 možných dat. Čas Velikonoc se tedy může lišit o více než jeden měsíc (od 22. března do 25. dubna). Velikonoční neděle letos připadá na 20. dubna, v příštím roce na 5. dubna, v roce 2016 najdeme velikonoční neděli v kalendáři 27. března a o rok později 16. dubna.

O APRÍLOVÝCH ŽERTECH

Zatím co Velikonoce slavíme v dubnu nepravidelně, dva další nepsané „svátky“ se opakují rok co rok. Hned prvního dubna je to například APRÍL. V tento den si lidé navzájem tropili a tropí nejrůznější schválnosti a žerty a dělali a dělají si ze sebe legraci. První písemná zmínka o „vyvádění se aprílem“ pochází z roku 1690. Na konci století osmnáctého už najdeme v české literatuře zmínky o aprílovém vtípkování poměrně často. Jasně je to, že se nejedná o původní český svátek. Do Česka přišel ze zahraničí, ale rychle tu zdomácněl. Svědčí bezesporu o českém smyslu pro humor. Svátek smíchu a dobré nálady nejspíš pramení z radosti, kterou lidem všeho věku přináší proubozející se jaro. Prvního (méně už ještě třicátého) dubna bývávalo zvykem „vyvádět se aprílem“. Dnes se takovým schválnostem také říká „kanadský žertík“. Je dobře, když se někomu podaří vymyslet vtípnou „nachytávku“ a pobavit sebe a nakonec i „nachytaného“.

Na prvního dubna se lidé například navzájem posílali něco vypůjčit nebo zakoupit. Šlo o věci, které neexistovaly. Asi tak, jako kdybyste dnes poslali sou-

seďa či známého do stánku zahradnictví v Jičínské ulici koupit „vtipné semínko“, do řeznictví k Hanušům „komáří sádlo“, do prodejny s potřebami pro zvířata „zaječí peří“, do domácích potřeb k panu Jenčkoví pro „obecní nůžky“, „hodinářskou motyku“, „červené hřebíky“, „bublínky do vodováhy“ či „mezery do žebříku“. Pěknou nachytávkou by mohl být i „ohýbák na cihly“ nebo „rovnák zatáček“.

Dobrá nálada a smích je koření života. Zkuste si nějaký aprílový žertík vymyslet a někoho aprílem letos vyvést. Dodržovat by se mělo jedno jediné pravidlo: žert by nikdy nikoho neměl ponižovat nebo urážet. To by už o žádoucí legraci nešlo.

O ČARODĚJNICÍCH

Víc než aprílové žertíky se dnes na venkov i do měst vrátil další lidový zvyk: pálení čarodějnic. Filipojakubská noc (z 30. dubna na 1. května) byla nocí kouzelnou a čarovnou, kdy nejrůznější „tajemné a temné síly“ měly nad lidmi větší moc než kdykoliv jindy. O této půlnoci se prý také daly nalézt různě pošchovávané, zakopané a před zvědavými zraky lidí ukryté poklady.

Aby se hledač pokladu ochránil před hrozbou prokletí či změnou vlastní podoby, musel mít v onu noc při sobě „květ z kapradí“ a „svěcenou křídu“. Tož, zkuste si na poslední dubnovou a první květnovou noc vzít jako talisman sušený květ kapradiny, křídu do kapsy a vypravít se s motykou hledat poklad. Co kdyby se ukrýval například někde pod „Větrákem“?

Lidé věřili, že v tuto magickou noc se na své reje vydávají čarodějnice, poleující vzduchem. Proto filipopakubská noc také nesla přívlastek „čarodějnická“. Čarodějnice se prý natíraly kouzelnými mastičkami, aby let na koštěti bezpečně zvládly. Koště bylo vyrobeno z jasanového dřeva, vrbových a březových proutků. Na čarodějnickém sletu byla zvolena královna. Ta potom uspořádala hostinu a tancovačku. Tančilo se zásadně pozpátku.

Jídlo na hostině bylo „bez chuti a bez zápachu“. Jak jinak také mohl chutnat například „žabí a hadí kotlík“?

Na sletu se čarodějnice kromě občerstvování a tance proměňovaly v nejrůznější zvířata: nejčastěji ve vlky a psy. Až do ranního kuropění si vyprávěly, jak za uplynulý rok ubližovaly lidem a co všechno zlého jim způsobily.

Před zlou čarodějnickou mocí se lidé různě bránili. Před dveře svého obydlí například pokládali travnaté drny. Kdyby čarodějnice chtěla vstoupit dovnitř, musela by napřed spočítat všechna travní stébla. To by trvalo moc dlouho a s ubývající nocí čarodějnická moc slábla. Dům se také vykrápěl svěcenou vodou. Před vrata se na dvůr zapichovaly pruty a pichlavé trní, aby se čarodějnice poranily. Do země se zapichovaly i vidle. Čarodějnice se také od-

háněly hlukem: na násvi se „práskalo bičem“ a „střílelo z pušek“.

Čarodějnice prý bylo možné nejčastěji zahlédnout na křižovatkách cest a především na opuštěných místech.

Na ochranu před čarodějnicími „žínkami“ se na vyvýšených místech zapalovaly ohně. Mladíci také zapalovali smolou napuštěná košťata, vyhazovali je do výšky, aby letící čarodějnice byla v povětří včas spatřena a odehnána.

Všechny čarodějnice však nebyly zlé. Těch „pozemských“, které znaly tajemství léčivých bylin a uměly od lidí odhánět zlé nemoci, si lidé vážili. To byly „báby kořenářky“ a „bylinkářky“.

Miroslav JALOVECKÝ

TRADICE TRADIČNĚ I NETRADIČNĚ ZAMYŠLENÍ PRVNÍ: FESTIVAL ŠRÁMKOVA SOBOTKA

V souvislosti s blížícím se dalším ročníkem festivalu „ŠRÁMKOVA SOBOTKA“ bych se rád veřejně zamyslel nad tradicemi, přístupy k nim, potřebou naplňovat „staré“ tradice novými přístupy. Šrámkova Sobotka je bezesporu velkou tradicí. Více jak půl století si už píše ve svém rodném listě. To je zralý věk. Člověk si v této době dělá první životní bilanci. Mnohé má „prožito“, na čemž se už nedá nic změnit. Mnohé ho jistě ještě čeká. Akce jako festival může být na rozdíl od člověka nesmrtelná. Ale i ona se může hodnotit, a to nejen v čase, kdy končí jeden proběhlý ročník. Myslím si, že z mnoha důvodů nazrál čas vést otevřenou diskusi o tom, jak a proč festival organizovat v dalších letech, jak umně a citlivě propojovat tradiční s netradičním. Bývalí organizátoři i účastníci – z nichž mnozí už mezi námi nejsou – mohou mít ze svého pohledu celou řadu připomínek a kritických výhrad k

tomu, jak se festival jeví v současnosti. Nutně tak musí docházet i k určitému „generačnímu střetu“ v názorech na věc. Po čtyři roky jsem měl tu čest být tak trochu spoluorganizátorem festivalu při vedení zbrusu nové „sekcí“ – totiž učitelek mateřských škol. Staly se tak spolu se studenty vysokých škol, učiteli ZŠ a dalšími příznivci českého jazyka aktivními účastnicemi festivalu. Mateřské školy nemají letní prázdniny. A tak jsme byli nuceni už v prvním ročníku pobyt učitelek MŠ na festivalu prodloužit na prodloužený víkend. Přesto se podařilo dobře propojit „vlastní program“ s festivalovou nabídkou. Pořád se „něco“ dělo. Účastnicemi i veřejností (rodiči s dětmi) byly velice kladně hodnoceny tvůrčí dílny, s programem určeným nejen pro účastnice setkání učitelek MŠ. Cenná byla zejména aktivní účast i tradičních „šrámkovců“ v našich tvůrčích dílnách, dále rodičů s dětmi, učitelů

místní základní školy i z blízkého okolí. To je přesně to, čím se festival otevírá VEŘEJNOSTI, především tedy obyvatelům Sobotky. Myslím si, že jde o cennou zkušenost, kterou by bylo možné využít. Setkání učitelek mateřských škol jsme zorganizovali celkem čtyřikrát. Byl to svým způsobem pokus, snaha naplnit TRADICI něčím novým – v tomto případě rozšířit skladbu účastníků festivalu. Setkávání jsme – bohužel – museli přerušit z důvodu, že stále více mateřských škol zabezpečuje provoz i o prázdninách. Tak byl značně omezen čas, který by mohly zájemkyně o účast věnovat setkání. Přemýšlíme ale, jak v setkávání pokračovat a věřím, že do dalšího ročníku festivalu najdeme řešení.

Myslím si, že obdobně lze skladbu účastníků Šrámkovy Sobotky doplňovat i dalšími počiny. Určitě by stálo za to, abychom do Sobotky znovu

pozvali například knihovnice a tak obnovili přerušenu tradici. Přemýšlím i o tom, že by nebylo od věci vymyslet, jak do festivalu aktivně zapojit třeba i „deváťáky“ místní základní školy. Nepochybuji o tom, že učitelé českého jazyka a literatury by se mohli stát dobrými spoluorganizátory festivalu, třeba jedné tvůrčí dílny složené z budoucích středoškoláků. Svou dílnu by zde mohli mít i studenti gymnázií, středních pedagogických škol – třeba jenom z okresu Jičín. Uvědomuji si, že vše souvisí s financemi, kterých spíše ubývá. Možná by i pro tuto „kategorii“ účastníků stačil zkrácený termín – například prodloužený víkend. Pro nejstarší žáky ZŠ – v době festivalu už vlastně její absolventy – by nebylo nutné zajišťovat stravu ani ubytování: došli by si domů. Obdobně by šlo postupovat i u středoškoláků z okresu Jičín.

Přemýšlím i nad tím, jak festival více přibližovat obyvatelům města. Asi nestačí jen možnost přijít na nějaké divadlo. V nabídce přednášek či besed by mohla být třeba jedna určená veřejnosti. Samozřejmě s dobře zvoleným obsahem a zajímavým lektorem. Škoda, že v Sobotce nepůsobí amatérská divadelní scéna. S obdivem sleduji nedaleké Libošovice, kde ochotnické divadlo dokázali vzkřísit, a to s velkým úspěchem. Jsem přesvědčený, že o představení takového divadla by byl velký zájem. Docenit slovy ani nelze význam aktivního zapojení samotných ochotníků – obyvatel Sobotky.

Zkušenost ze čtyř ročníků setkání učitelek mateřských škol mě utvrdila v tom, že zájem je především o interaktivní charakter nabízeného programu. Když jsme například prostřednictvím tvůrčích dílen předali učitelkám celou řadu námětů k jejich práci s dětmi, umožnili jsme diskusi, byl zájem o dílny obrovský. Jak už jsem zmínil, při otevření dílen veřejnosti byla jejich kapacita dokonce na hranici možností. Přimlouvám se proto za více takových možností otevírání se veřejnosti. Přednášky pro účastníky

festivalu bývají obsahově velice kvalitní, lektorsky kvalitně obsazené. Z mého pohledu by jejich počet měl být vyvážen s možností diskusí, seminářů – ať už na předem dané téma (třeba na přečtenou knihu, stať, zhlédnutý film či divadelní představení). Přednáška se nutně nemusí jen „odsedět“.

Každá – i ta nejlepší tradice – je životaschopná, pokud její nositelé dokážou citlivě spojit ono tradiční s netradičním, využívat bohatých životních zkušeností těch, kteří svoje životy po dlouhá léta nezištně spojili se Šrámkovou Sobotkou. Těžiště organizace by mělo být na Městském kulturním středisku – vždyť proto existuje, a to včetně finální odpovědnosti a práva „veta“ při vymýšlení programu. Festival se v žádném případě nemůže obejít bez dalších obětavých spolupracovníků – dobrovolníků. Naštěstí je má a všichni si zaslouží poděkování a uznání. Přípravný výbor by měl být v průběhu času pravidelně doplňován – ať už z důvodu přirozené obměny či přizváváním nových spolupracovníků. Jen tak se mohou rodit nové nápady.

Festival nese ve svém názvu „přívlastek“ Šrámkův. Moc se přimlouvám za to, aby v každém ročníku, bez ohledu na zvolené téma a program, alespoň v jednom dnu – kromě zahájení samozřejmě – se v nějaké podobě tradičně Šrámek našel. Posláním festivalu je šířit VZTAH k českému jazyku a literatuře, tedy i k poezii. Té je na festivalu velice, velice málo. Víím, že „básničky“ jaksí nejsou v kurzu. Víím i o tom, že pokud nakladatelé knih při vytváření edičního plánu v něčem váhají, pak jsou to tituly pro děti a poezie. Ale kde jinde, než na soboteckém festivalu by měly také zaznít verše! A právě proto, že jde o Šrámkův festival, i proto, že poezie momentálně autorsky i posluchačsky strádá. Budme odvážní a vynalézaví, jak to konkrétně udělat.

Ted' jsem se možná v očích mladých či mladších organizátorů a účastníků zařadil mezi „tradicionalis-

ty“, kteří volají po čemsi dávno minulém, přežitém, co už nikoho „nebere“. Myslím si, že i na počátku 21. století není vůbec staromódní zaposlouchat se do dobré poezie, a nebo ji dokonce tvořit. O potřebě kultivovat naše chování, obohacovat citový život – kdy se mnohdy v kultuře odehrává pravý opak – snad nemůže být pochybnost. Jdeme tedy trošičku proti proudu.

Jsem i pro zcela nová a netradiční pojetí programu festivalu. Co je například filmů, ve kterých jejich tvůrci dokázali velice zdařile převést literární dílo na filmové plátno. Proč nemít tradiční minipřehlídku takových filmů – ať už domácích nebo zahraničních – i s debatou hned po jejich společném zhlédnutí. Jsem i pro koncerty nejrůznějších kapel a hudebních seskupení jako „oživení“ programu. Vůbec bych se nebál zařadit i více tzv. vážné hudby. Je možné vybrat taková díla, která zaujmou posluchače všeho věku. Není snad důkazem zájem o koncert, pořádaný v rámci festivalu v místním kostele? Interprety navíc nemusejí nutně být profesionálové. Těžko se shánějí a opět to něco stojí. Pozval bych tělesa i sólisty ze základních uměleckých škol. Mnohé mají velice šikovné žáky, talentované a navíc mladé. Mohou tak úspěšně oslovit svoje vrstevníky.

Končím (pro tuto chvíli) zamýšlení nad tradicemi a jejich naplňováním tradičními i netradičními přístupy – nyní na téma festivalu Šrámkova Sobotka. Měla by se vést debata. Protože jenom tak může být tradice udržitelná.

Sám bych rád pokračoval v zamýšlení se nad tradicemi, tradičními akcemi a jejich tradičním i netradičním pojmáním i na jiná témata. Věřím, že pokaždé vyvolají jen rozumnou, věcnou a slušnou debatu a přiměřené reakce třeba i na stránkách Zpravodaje.

Miroslav JALOVECKÝ

(NE) OBYČEJNÉ ŽIVOTY (NE) OBYČEJNÝCH LIDÍ OCENĚNÍ VÝZNAMNÝCH OSOBNOSTÍ

Pokaždé mě potěší, když se ze stránek novin, časopisů, z poslechu rozhlasu či sledování televize něco dozvím o „docela obyčejných lidech“. Nejsou to žádné „celebrity“. Jejich život je však svou bohatostí a významem pro ostatní lidi nejen srovnatelný, ale mnohdy dokonce mnohem bohatší, nepovrchní, bez laciného předvádění se a podbízení. Je určitě snazší psát články a točit medailonky, ve kterých jsou hlavními účinkujícími zpěváci, herci, sem tam nějaký malíř či sochař nebo výrazný architekt. Méně se už píše a do televizních či filmových kamer zaznamenává umění dobrých lékařů, šikovných učitelů, vynikajících řemeslníků. Téměř bez povšimnutí pak zůstává – až na drobné výjimky – usilování a konání už zmíněných „obyčejných“ lidí. Přitom by se mnozí mohli stát uctívanými „celebritami“. Oni však o nic takového neusilují. Prostě dělají, co dobře umějí, co je baví, čím mohou obohacovat život svůj i životy ostatních. Nemluví o tom. Jsou skromní.

Omlouvám se za tento poněkud delší úvod. Myslím si však, že je zcela na místě jako „předehra“ následujících řádek. Jsou o tom, že i v Sobotce mezi námi žili a žijí lidé, kteří tady jenom nebydleli nebo nebydlí. Svoje životy pevně spojili s městem a prací pro jeho obyvatele. Zaslouží si naši úctu a uznání. Je proto dobře, že sobotecká radnice čas od času nezapomene ocenit významné osobnosti.

Znovu se tak stalo v sobotu 22. února 2014. Sál Spořitelny se zaplnil místními občany i lidmi z okolí, aby se společně se členy soboteckého zastupitelstva stali svědky slavnostního setkání, spojeného s oceněním významných osobností.

Cenu města získal in memoriam **František STAŠKA**. Po celý svůj život se aktivně podílel na spolkovém životě ve městě ať už jako vůdčí postava dobrovolných hasičů, nebo jako zanícený divadelní ochotník spolupracovník Zpravodaje ŠS či autor studie Legionáři ze Sobotceka

Cenu města dále obdržel **John SRAMEK**, synovec slavného soboteckého rodáka Fráni Šrámka. Má trvalý pobyt v Sobotce, ale většinu života prožil a prožívá daleko „za velkou louží“ – v USA. Upozornil na sebe především jako úspěšný knihkupec, propagující českou literaturu. S manželkou Škvoreckými zprostředkoval prodej knih „68 Publishers“ a počátkem devadesátých let minulého století zásoboval české knihovny publikacemi exilové literatury.

Stejně ocenění – **Cenu města** – převzala **Olga BIČIŠŤOVÁ**. Je jednou z výrazných postav a organizátorů festivalu Šrámkova Sobotka. Kromě jiného se podílela na vydání publikace Josef Fejfar: *Moje paměti*. Léta učitelské praxe na zdejší základní škole se rozhodla zúročit napsáním učebnice „*Vlastivěda Sobotceka*“.

Cenou města Sobotky byla právem oceněna i celoživotní práce v tělovýchově paní **Jany OUŘEDNÍKOVÉ**. Po listopadu 1989 se stala vedoucí osobností při obnově činnosti Sokola. V něm pak řadu let působila nejen jako cvičitelka, ale též v mnoha funkcích. V Sokole cvičila už od dětství. Aktivní je i dnes. V Sokole například nacvičovala skladbu žen pro XV. všesokolský slet, konaný v roce 2012.

Město Sobotka uděluje zvlášť významným osobnostem, občanům

a rodákům čestné občanství. Od roku 1850 byl tento titul udělen více jak třem desítkám občanů. **V pořadí třicátým šestým čestným občanem Sobotky se stal prom. historik Karol BÍLEK**, archivář, neúnavný propagátor města, jeho okolí a celého Českého ráje. Nejvyšší městské ocenění mu předal starosta města Stanislav TLÁŠEK nejen za jeho zásluhy o dlouholetou popularizaci dějin Sobotky a Sobotceka, ale též u příležitosti jeho životního jubilea a křtu druhého dílu knihy „*Malé dějiny Sobotceka*“, jejímž autorem nový čestný občan je. Knihu přivítal pan starosta Tlášek, promluvil i místostarosta Dolního Bousova Josef VYNIKAL a za Pekařovu společnost Českého ráje Mgr. Pavel JAKUBEC.

Setkání mělo opravdu slavnostní a důstojný průběh. Vlnné a sympatické bylo průvodní slovo Mgr. Jana Bílka. O příjemný kulturní zážitek se zasloužilo úvodní vystoupení pěveckého sboru STOJMÍR A BENDL, stejně jako žákyň základní umělecké školy a recitace vedoucí Studia Šrámkova domu Lady Blažejové.

Potěšil mě zájem sobotecké veřejnosti, uznání, kterého se oceněným dostalo od přítomného publika ve formě upřímného potlesku. Setkání se stalo důkazem, že jsme mezi sebou měli a máme zajímavé, pozoruhodné a výrazné osobnosti. Jejich životy mohou být příkladem k následování – už teď a hlavně tehdy, až bude třeba dál předat pomyslnou štafetu. Věřím, že i když v sále při slavnostním setkání sedělo převážně starší publikum, že mladí – až přijde čas – navážou svými životy na všechno dobré a dají tradici pros-pěšného veřejného konání nový obsah, štávu a náboj.

Miroslav JALOVECKÝ

PODĚKOVÁNÍ KAROLA BÍLKA ZA UDĚLENÍ TITULU ČESTNÝ OBČAN MĚSTA SOBOTKY

Vážení přátelé, když jsem se před několika málo dny dozvěděl, co jsem se dozvědět neměl, byl jsem zcela překvapen a nakonec dojat. Přece se říká, že doma není nikdo prorokem. A tak jsem nejdříve začal bilancovat svou práci pro Sobotku, Sobotecko a Český ráj a uvažoval jsem, zda si tuto poctu zasloužím. Myslím, že jsou jiní, kteří toho udělali daleko víc a takové pocty se jim nedostalo. Mohu uvést například národohospodáře **Miloše Peldu** a **Václava Peču**, učitele **Josefa Fejfara** a **Václava Frýbu**, historika a archiváře **Vladimíra Rudu**, sportovce **Přemka Dolenského** nebo ze současníků pana děkana **Zdeňka Maryšku**. Když jsem se takto zamýšlel, zda si titul zasloužím či ne, rozhodl jsem se nakonec přijmout ho.

Vedly mne k tomu dvě skutečnosti. Především jsem si s překvapením uvědomil, že skoro přesně před sto lety, 24. července 1913, byl poctěn udělením čestného občanství města Sobotky penzionovaný dlouholetý ředitel sobotecké školy **Antonín Vojtěch Sakař**. Bylo mu tehdy 78 let a třetím rokem vydával na pokračování jako přílohu časopisu *Věstník sobotecký své životní dílo*, knihu *Paměti města Sobotky od její založení až po rok 1875*. Knihu dokončil po pěti letech, v roce 1918 a je dnes velmi vzácná. Já jsem také dokončil dvoudílné *Malé dějiny Sobotecka* a s přáteli jsme začali pracovat na 3. díle.

Tak to byl jeden důvod.

K tomu chci připomenout, že historik a autor *Knihy o Kosti* **Josef Peckař** je vlastně také čestným občanem našeho města, ale pouze třetinovým. Proč? Po vyjití *Knihy o Kosti* byl zvolen čestným občanem tehdy spojených obcí Vesec, Nepřívéc a Stéblovce – a když byly Stéblovce po létech připojeny k Sobotce, přinesly městu de facto i takovýto dárek. Ale to jen tak pro obveselení. A na okraj připomínám, že prvním historikem, který se stal čestným občanem Sobotky, byl před více než 150 lety samotný **František Palacký**. Ten byl ovšem vyznamenán roku 1861 především jako významný současný politik a vůdce, jak se tehdy říkalo, otec národa.

Druhý důvod, proč titul přijímám, tkví v rozhodnutí, že ho přijímám nejen pro sebe, ale jako ocenění všech, kdo pro historii a vlastivědu tohoto města a kraje něco udělali a dělají. Jejich jména najdete v jedné z úvodních kapitol prvního dílu mé knihy. Za všechny bych opět jmenoval alespoň mého učitele a kolegu **Vladimíra Rudu**, autora prvního moderního vědeckého zpracování dějin města. Ale patří sem i všichni věrní dopisovatelé Zpravodaje Šrámkovy Sobotky a vlastivědných rubrik dalších novin a časopisů, všichni pečliví kronikáři měst, obcí, škol, far a spolků, všichni dobří učitelé vlastivědy a dějepisu, všichni pisatelé vzpomínek a rodinných kronik, všichni obětaví knihovníci, všichni nadšení organizátoři a návštěvníci vlastivědných

přednášek a besed, všichni, kdo pečují o historické, umělecké a národopisné památky, všichni, kdo organizují sbírky na jejich záchranu a přispívají na ně.

Jsem velmi rád, že k nim mohu počítat i vedoucí představitele našich měst a většiny obcí. Svědčí o tom jejich rozpočty s nemalými výdaji na kulturu. Svědčí o tom i podpora vydání knih *Dolní Bousov – moje město* a *Malé dějiny Sobotecka* i jiných regionálních tiskovin. Svědčí o tom stav památek, zvláště těch nejvýznamnějších – Humprechtu, soboteckého chrámu sv. Maří Magdaleny, bousovské sv. Kateřiny a tamní fary aj. Svědčí o tom, že moudří otcové měst a obcí dbají na to, aby se ve všech dříve samostatných obcích, které se s nimi spojily (nebo byly spojeny), nadále vedly místní obecní kroniky a udržovaly se v dobrém stavu i malé pomníčky, kapličky a jiné památky.

Děkuji tedy ještě jednou za udělení tohoto významného ocenění a slibuji, že i nadále se budu snažit pro město i celý kraj co nejvíce a co nejlépe pracovat, abych si pomyslný klíč od bran města či radnice zasloužil. A děkuji všem, kdo mi v této práci pomáhali a pomáhají, zvláště celé rodině.

Omlouvám se, že jsem si těchto několik slov připravil na papír – to proto, abych na něco podstatného nezapomněl.

Karol Bílek

MÁM RÁDA SVŮJ RODNÝ KRAJ

Když jsem byla malé děčko, jež sotva umělo číst a psát, domnívala jsem se bláhově, že budu básnířkou. On nás totiž vždy o prázdninách a o Vánocích navštěvoval tatínkův bratranec, učitel a básník Jaroslav Šulc. Pokaždé jsme byli obdarováni nějakou jeho knížkou s věnováním. Tatínek

dostal v roce 1943 knihu o Václavu Šolcovi Marnotratný syn s přepisem: „Milému Františku Šulcovi za jeho věrnou přichylnost k domovu upřímně jeho Šulc Jaroslav.“

Básnířkou jsem se nestala, ale věrnost svému kraji a rodné Sobotce i zájem o dějiny tohoto místa popřít nemohu.

V roce 1945 jsem začala v Sobotce chodit do Obecné školy. Nejen já, ale celá třída malých prvňáčků měla velké štěstí. Po pět let nás učila nezapomenutelná paní učitelka Marie Rousová. To ona nám vyprávěla o Sobotce, o básnících tohoto kraje, vodila nás na Humprecht, Kost, Trosky. Učila nás znát přírodu.

Svým osobitým poutavým vyprávěním zaujala nejen pozorné žáčky, ale i tak zvané „rošťáky“. Třeba Pepíka Drbohlavů či Lojzu Peteráče z Nepřívěce, které po jejich příchodu ze školy čekala doma místo učení práce na poli. Také dvojčata Frantu a Vaška Ronovy z Babylonu, kteří jednou po noční chumelenici přišli do školy rozmočeni, neboť místo chůze hlubokým sněhem se dokouleli z Babylonu až téměř do Čálovic jednoduše „válením sudů“. Paní učitelka je sice za docházku pochválila, ale hned se ujala sušení jejich svršků u kamen.

Pořádná kamna tehdy nebyla ve všech třídách. My ale měli štěstí. Do třídy s námi chodil syn místního soudce Jožánek Harant a pan doktor nám kamna někde opatřil.

Také jednou při výletu na Kost jsme svačili u studánky Roubenky. Neposední kluci Jarda Havlík, Miloš Janatka a jiní objevili nedaleko vosí hnízdo. Vosy vyplašili, dostali pár žihadel a paní učitelka nervový šok. Jediný nepoštípaný byl Jarda, jenž hrdinně prohlásil: „*Kdo byl připraven, nic se mu nestalo.*“

Léta ale běžela, netrvalo dlouho a někteří z nás dali sobotecké škole v roce 1953 sbohem. Ještě ale dříve nenávratně zanikla její stará novorenesanční fasáda a spolu s ní dopadly k zemi také čtyři busty, jež ji zdo-

bily. Jedna z nich patřila Janu Amosi Komenskému.

V té době už jsem věděla, kdo byl dramatik a novinář František Věnceslav Jeřábek nebo vlastenec, herec, žurnalista a spisovatel Josef Ladislav Turnovský. Smutnila jsem nad osudem učitele a básníka Viléma Peči, jenž v 21 letech předčasně ukončil svůj život v pokojíku školní budovy v Libošovicích. Podobný osud postihl nadaného básníka a učitele Jožu Zindra, který dobrovolně odešel ze života na hrázi rybníka Bučice u Rožďalovic.

Úryvek z jedné jeho básně zní jako epitaf.

*„Sasanky bílé plačte jen tiše,
že břízy kolem svícny se staly,
koniklec zvoní modrými zvony,
zatím co oči mé v rakvičce skleněné
doplakaly.“*

Ráda jsem recitovala básně Václava Šolce.

*„Zelená se širá lípa
v kraji rodném, v vlasti mojím,
rajský údol kolem kvete
a nad dolem zámek stojí...“*

Moje mládí, to byla, řečeno slovy básníka „*Překrásná doba, kdy po luzích vzkvétá primula veris.*“

Mým básníkem z nejmilejších byl Fráňa Šrámek. Nebyly to ale jen básně, jež mne oslovily. Moje nejmilejší knížka Stříbrný vítr už dávno nemá obal. Provázela mne celou dobou mého středoškolského života. Nosila jsem ji stále mezi učivem ve školní tašce a mnohá místa jsem si podtrhávala.

Třeba:

*„Na slečinky berních si takhle
čekejte, ne na Aničku posedlou. Ta přijde
jednou a pak už neví, proč by měla
přijít ještě po druhé, už není čeho ke
kráse přidat, abys to nezkažila.“*

Co říci závěrem?

Prožitky získané v mládí mne vedly k celoživotní lásce k rodnému kraji. Považuji si, že mým spolužákem byl dnes už slavný krajan a kamarád Karol Bílek.

Ztotožňuji se s životním krédem historika Josefa Pekaře.

*„Je to koneckonců rodný kraj,
jímž a skrze něj
učíme se milovati celou vlast.“*

Jana Ouředníková

ALKOHOL A DROGY

Často se mluví o alkoholu, drogách, tajných pěstírnách marihuany, škodlivosti kouření a bohužel i smrti po požití nelegálně vyráběného alkoholu. Vězte, že to jsou problémy staré jako lidstvo samo a nemyslete si, že dříve to bylo jinak. Snad největší nouze o alkohol a tabák byla za 1. světové války. Experimentům se meze nekladly a každý zkoušel, co ho napadlo. Jak chutnalo válečné pivo nebo tabák? Na toto téma jsem opět zalistovala ve-seckou kronikou. Pan Taneček nám o tom napsal.

Bylo to pivo – vlastně to nebylo pivo, to se tomu jen tak říkalo,

protože opravdového piva nebylo. Z čeho se takové pivo vařilo? Z pejířavky, z cukrovarských řízků, ze sušené řepy a podle toho také to pivo vypadalo. Mělo mít 4 stupně alkoholu. Samosebou se rozumí, že takovým pivem by se člověk neopil, ale ono to ani ty 4 stupně nemělo. Po celou dobu, co trvala válka, taneční zábavy u nás nebyly. Po jejím skončení však mladá chasa tančila jako o přetržení a jelikož pivem 4 stupně silným nemohli dostat náladu, vzali útočiště k štamprlatům likéru, a tak se lid naučil bezděky pít kořalku, až muselo být vydáno nařízení, že o tanečních zábavách čepování štamprlí likéru se za-

kazuje. Jelikož pivo bylo špatné a ještě ani takové nebylo k dostání, lidé si začali vařit pivo doma. Někdo uvařil dosti slušné, více bylo těch, kteří uvařili všelijakou kapalici, že to nebylo k pivu ani podobné. Potom ale finanční orgány začaly vaření piva stíhat, lidé zaplatili trochu pokut a pivo se přestalo podomácku vařit. To samé bylo i s tabákem. Tabáku bylo nedostatek, tak si lidé tabák nasílali a ty listy prostě usušili a tak kouřili. Nebylo to ovšem ani zdaleka takové jako tabák odborně v továrnách připravený. Zase to začaly finanční úřady stíhat, zase lidé zaplatili trochu pokut a tabák se přestal v za-

hradách pěstovat. Mnozí lidé z nedostatku tabáku kouřili všelijaké koření, ba i seno nebo bramborovou nať.

Tak vidíte, už před sto lety řešili otázku alkoholu a pokoutně vyráběných drog, také se domácí výroba stíhala a pokutovala. A což takové kouření? I to ohrožovalo lidi na životě a nemusela to být zrovna rakovina. Jednu příhodu se šťastným koncem nám opět zaznamenal pan Taneček.

Rok 1894 byl tuze vlhký. Ten rok se v Dolním Bousově znovu zřídil cukrovar Frič a spol. Pan Maštálka byl tenkrát již společníkem. Sázeli jsme tehdy mnoho řepy a cena byla ujednána dle ceny cukru. Cukr velice poklesl a brali jsme za řepu 80korun za metrický cent. Ten podzim byly polní cesty

tak rozbité, že se vůbec po nich nedalo jezdit a muselo se jezdit po polích. Tenkrát měl pan Svoboda Václav z č. 13 sázenou řepu v Líšníku a měl tam velice pěknou úrodu. Jelikož ji nemohl horní cestou odvézt, přišel na myšlenku vozit ji Plakánkem, protože tam byla cesta dobrá. Přitom se mu však stala nehoda, která mohla být dost vážná. Jeden dělník s paní Svobodovou vozili na dvoukolce řepu na kraj skály sypali ji dolů a pan Svoboda ji dole odhazoval. Vždy než sypali, upozornili pana Svobodu, aby si dal pozor. Jedenkrát také volali, že budou sypat. Pan Svoboda si právě zapaloval dýmku, nemohl jim tudíž hned odpovědět. Ti nahoře myslili, že tam snad není, když neodpovídá, a vysypali mu celou kárku

řepy na hlavu. Čtenář si může udělat úsudek, jak asi panu Svobodovi bylo. Nos měl rozbitý a chodil pak celý týden zavázaný. Ještě že měl velice pevné „staročeské“ zdraví, které hned tak lehkou nepodlehlo. Mohl mluvit jen o štěstí, neb mohl být velice lehko zabit.

Jak vidíte, kouření je skutečně zdraví nebezpečné, ani nedomýšlím, kolik všetečných otázek a škodolibých poznámek si musel pan Svoboda od sousedů vyslechnout, když vysvětloval, co že se mu to vlastně přihodilo.

Tak zase někdy přistě zalistujeme kronikou.

Marie Šimůnková, kronikářka
obce Vesec u Sobotky

MALÉ DĚJINY SOBOTECKA

Ve dnech tradičního soboteckého posvícení byl v roce 2008 uveden „do života“ záslužný první díl **Malých dějin Sobotcka** s podtitulem *Příroda, osobnosti, data, události*, sledující historii města a regionu do roku 1850. Před Vánoce 2013 vyšel jejich druhý díl, tentokrát záslužné dílo jen Karola Bílka. Knihu vydalo opět město Sobotka spolu s dalšími obcemi Sobotcka (Libošovice, Markvartice, Mladějov, Ohařice, Osek, Samšina a Zámostí-Blata).

V úvodu vysvětluje autor pojetí dílu druhého, který je dotažen až do „žhavé“ současnosti, a význam „mezního“ roku 1850. Tím rokem začíná správní vývoj obcí jako samosprávných celků nezávislých na feudální vrchnosti i první kapitola, postavená zejména na zřízení soudního okresu soboteckého. Jeho rozsah je základem územního zájmu knihy. Proměn správy města a obcí za více než půl druhého století bylo značně, zde jen připomeneme zrušení tohoto typu okresních soudů v roce 1949, před tím v roce 1945 vznik národních výborů, které nahradily městské a obecní úřady, k těm pak návrat v roce 1990. Na správní vývoj navazují politické dějiny regionu samozřejmě těsně související s politickými dějinami celého našeho státu. Stejně jako ve všech kapitolách je popis udá-

lostí řazen chronologicky od půli 19. století. Pečlivě je zpracována kapitola o výstavbě na Sobotce a s ní související hospodářský vývoj. V této kapitole čteme kritické: „necitlivě mohutná rychlostní silnice z Prahy na Krkonoše (1977)...“, ale chybí konstatování, jak se jejím zprovozněním ulehčilo Sobotce, když do té doby veškerý provoz šel centrem města. Následuje kapitola o školství a po zásluze velmi podrobně sledovaný kulturní a společenský vývoj, rozčleněný podle jednotlivých odvětví od divadla přes spolky a další kulturní instituce až po literární tradice a bohatou regionální literaturu a časopisy. Tady musíme zdůraznit skutečně mimořádné postavení Sobotky a Sobotcka na kulturní mapě republiky. To je dáno nejen významnými rodáky, ale jistě i tím, čemu říkáme „genius loci“, z něhož vyplývá jak bohatá „rodácká tradice“, tak zájem širokého spektra kulturních osobností o Sobotku a její tradice, včetně zájmu turistického.

Nesmíme opomenout, že v dalších kapitolách knihy jsou zpracovány i další složky života (náboženská, zdravotní a sociální péče, tělovýchova a sport, bezpečnost) a samozřejmě i hmotné památky (stavby, pomníky apod.) opět tak jako ve všech kapitolách v historickém vývoji od poloviny 19. století.

Čtenáři jistě ocení pro Karola Bílka typickou pečlivost ve vyhledávání a shromáždění množství fakt i jmen, bohatou fotodokumentaci, i to, že reprodukce jsou vždy u textu a tím i „čitelnější“.

Stejně jako díl první je i druhý zakončen statistickými přehledy a soupisy (okresních úředníků, starostů a předsedů MNV jednotlivých obcí, ředitelů škol a významnějších učitelů, kronikářů), je tu seznam čestných občanů Sobotky a zejména důležité údaje o počtu obyvatel a domů v jednotlivých obcích i osadách od sčítání v roce 1869 až po sčítání v roce 2011. Zaráží nás, že počet obyvatel zejména v menších obcích klesl leckde na čtvrtinu; vlastní město Sobotka zaznamenalo pokles počtu obyvatel relativně poměrně malý.

Na konci knížky je ještě seznam pramenů a podrobná bibliografie, která uspokojí i zájemce o detailnější pohledy na historii i osobnosti Sobotcka.

Knížka je významným obohacením pro obyvatele, rodáky i přátele Sobotky. Ti všichni vděčí těm, kdo se o vznik i vydání knížky zasloužili; zejména autoru Karolu Bílkovi patří upřímný a srdečný dík za nedocenitelnou pečlivost, s níž k práci přistupoval.

Aleš Fetters

ŠTEFAN DOSÁHL PLNOLETOSTI ... A MY BYLI U TOHO

V úterý 25. února 2014 se v aule gymnázia v Nové Pace uskutečnilo slavnostní udílení Jivínského Štefana za pozoruhodný kulturní počín roku 2013 i za dlouholetou kulturní činnost.

My, jako Vlastenecko – dobročinná Obec baráčníků pro Sobotku a okolí, jsme byli rovněž nominováni, takže jsme nechyběli.

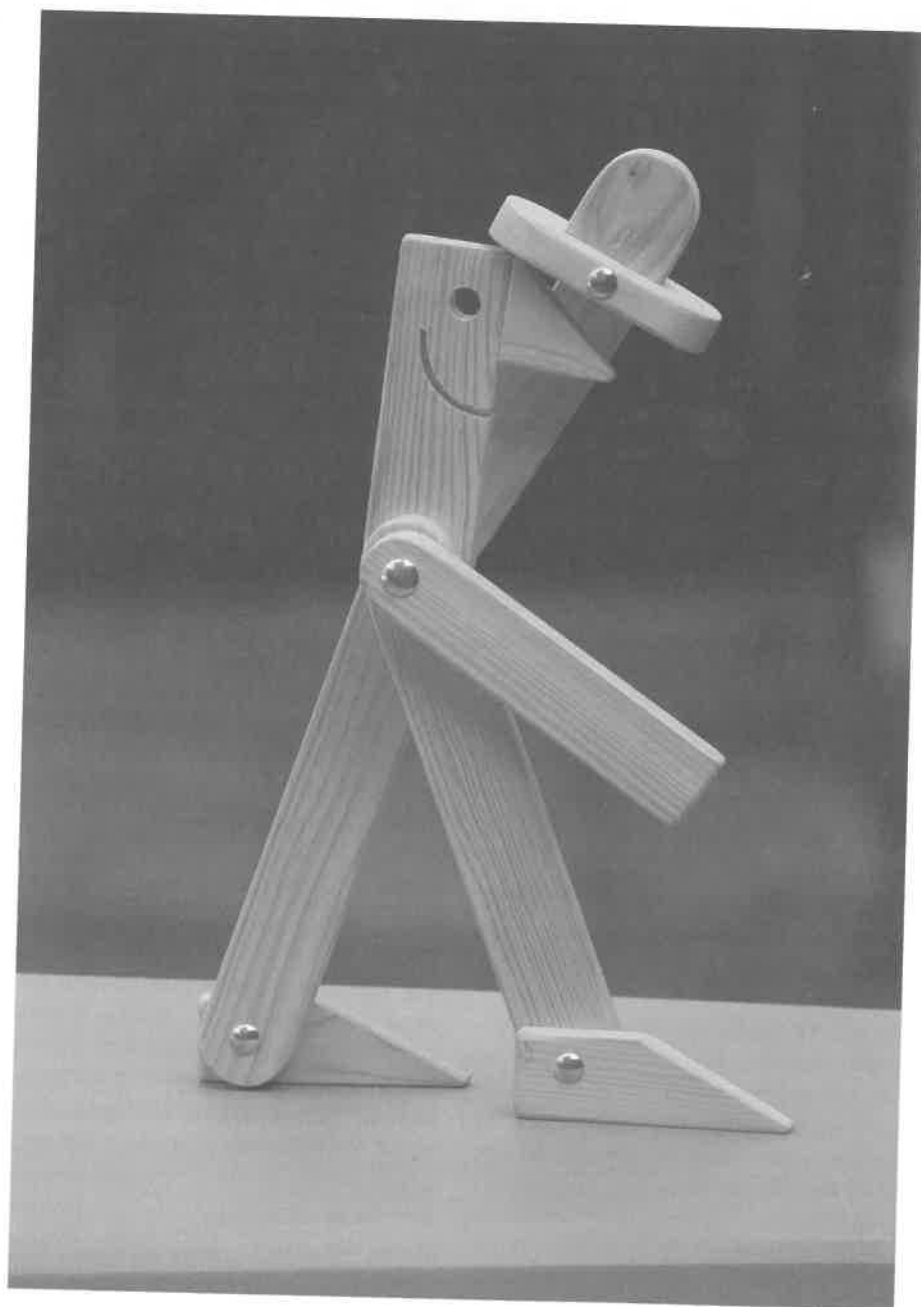
Pro nezavěšené se Jivínského Štefana pokusíme trochu přiblížit...

Jivínský Štefan je ocenění za pozoruhodný kulturní počín na území jičínského okresu. Dřevěná soška vytvořená Renatou a Martinem Lhotákovými se uděluje každoročně 25. února ve dvou kategoriích – za počín uplynulého roku a za zásluhy dlouhodobé. Hlavním smyslem štefanského snažení je získat přehled o všech bohulibých kulturních aktivitách na okrese, pozvat lidi na setkání a tam jim poděkovat. Udílení je předmětem občanské iniciativy, jedná se o aktivitu zdola. Pořadatelé jsou: Štefanská komise (samozvaný otevřený a iniciativní orgán), Nadační fond Jičín – město pohádky, Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně a Prochoroviny. Kdo převezme cenu v kategorii „Počín roku ...“ vždy určí los. Komu bude cena udělena za dlouhodobé působení v kultuře, rozhodne porota jmenovaná ze zástupců komise.

(<http://jivinskystefan.webnode.cz>)

V letošním roce se toto již tradiční oceňování uskutečnilo poosmnácté. Poosmnácté se sešli zástupci různých organizací, spolků a uskupení, básníci, hudebníci, amatérští herci, umělci a další nadšenci, kteří se věnují kultuře a své umění, znalosti a čas rozdávají druhým.

V roce 2014 bylo podáno celkem 267 nominací ve dvou kategoriích – kategorie „Počín roku 2013“ a kategorie „Dlouhodobé zásluhy“. Vlastenecko – dobročinná obec Baráčníků pro Sobotku a okolí byla nominována dokonce dvakrát – jednak za celoroční práci a or-

ganizaci akcí (besedy, přednášky, výlety, předvádění lidových krojů, udržování lidových tradic a zvyků, účast na vítání občánků), dále pak v kategorii „Počín roku 2013“ za uspořádání výstavy národních krojů v době konání festivalu Šrámkova Sobotka.

Jivínského Štefana v letošním roce získala Lesní školka Ostružinka z Ostružna pod vedením p. Reného Vitvara,

cenu za dlouhodobé zásluhy získal Novopacký slavíček.

Lesní školce Ostružince i Novopackému slavíčkovi gratulujeme a slibujeme, že se i nadále budeme snažit pracovat tak, abychom byli opět nominováni i v příštím roce.

Ilona Jalovecká

VELIKONOCE OČIMA NAŠICH PŘEDKŮ

Podle kalendáře začíná jaro 21. března jarní rovnodenností, ale skutečný začátek jara byl vždy poněkud časnější. Odvíjel se od příprav rolníků na jarní práce. Konec zimy dříve přinášel již sv. Matěj. Jeho svátek připadá na 24. únor. V hospodářském kalendáři našich předků byl velmi významným svátkem a vztahovala se k němu řada pověr. Podle počasí se například předpovídalo, jak dopadnou příští žně a jaké bude počasí dalších čtyřicet dnů.

Skončilo masopustní období plné veselí. Období, kdy se hodně jedlo, hodně pilo. Masopust vrcholil průvodem maškar, případně i maškarní taneční zábavou. Začínal čtyřicetidenní předvelikonoční půst. V tomto cyklu postního období je celkem šest postních nedělí. Všechny mají své názvy a ty souvisejí se starými lidovými zvyky a obyčejí.

První neděle je **postní**, nazývaná také **Pučálka** nebo neděle **Černá**, **Pytlová**, **Liščí**. Název „Pučálka“ neděle získala od postního pokrmu, postního jídla z namočeného a upraženého hrachu (pučeti), který se ten den pojídal. „Černá“ se nazývá prý proto, že si v tuto neděli s ohledem na začínající půst ženy oblékaly hlavně černé šaty. „Pytlová“ pak podle režného, pytlového postního oděvu. „Liščí“ označení pochází ze zvyku hospodyň, které pekly postní preclíky a v noci je navěsily na větvičky stromů. Časně ráno probudily děti a poslaly je, aby se podívaly do zahrady, co jim tam liška nechala.

Druhá neděle se označovala jako **Černá** nebo **Pražná**. „Černá“ ne se opět nazve podle tmavého oblečení žen, „Pražnou“ se nazývala podle starobylého postního pokrmu „pražma“. To byla upražená nedozrálá ječná zrna.

Třetí neděle byla **Kýchavá**. Tradovalo se, že kolikrát kdo ten den kýchne, tolik roků bude žít. Kdo ten den kýchne třikrát, celý rok ne onemocní. Údajně od této neděle se užívá také pozdrav „Pozdrav Pán Bůh!“

Název **čtvrté neděle**, které se říkalo **Družebná**, se odvozuje od družby. Ten v tuto neděli chodil se ženichem do domu, kam se chystali o velikonoční nadílce jít na námluvy. Jiné odůvodnění názvu je spojováno se zábavou děvčat, které se sešly k pobavení a tím „se družily“.

„*Místy na Boleslavsku ten den se pražila pučálka a voda, v níž se předtím máčel hrách, se nevyčila, ale kropil se jí hrách nebo obilí připravené k setí – aby nebylo snětivé a nedávali se do osiva brouci.*“ (Karel Rozum v Národopisných sběrech v Polabí).

Tento zvyk se dlouho udržoval například v Řepově. Hrách, který byl ve vodě den předem napučený, byl pak osmažený na másle, osolený a opepřený.

Pátá neděle nikdy neměla jiný název než **Smrtná** nebo **Smrtná**. Tato neděle předcházela velikonočnímu svatému (či pašijovému) týdnu, kdy se v kostelích konaly velké přípravy. Dnes se na mnoha místech dodržuje tradice „vynášení smrti“. V historii byl tento starý zvyk často označován jako obřad hříšný. Patrně se dochoval od pohanských dob. Symbolizuje vítězství Vesny nad Morenou, bohyní zimy a smrti. Smrt měla v každém kraji trochu jinou podobu. Nejčastěji však byla na tyče připevněna sláma, obnošené staré šaty, věnec z vejduňků (vyfouknutých vajec) a prázdných šnečích ulit. Hlava byla ozdobena šátkem či starým kloboukem. Za zpěvu, jáso tu a křiku pak byla hozena do řeky.

Šestou nedělí je neděle **Květná**. V kostele se připomíná slavný vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma. Neděle dostala svůj název podle květů – palmových listů. Těmi příjezd Krista lidé vítali. V naší zemi palmové ratolesti nahradily jívové proutky, tzv. kočičky.

Květnou nedělí začínal tzv. „**pašijový týden**“. To je poslední postní týden před Velikonocemi. Vrcholily přípravy oslav největšího církevního svátku v roce, který připomíná umučení a vzkříšení Ježíše Krista.

Rovněž jednotlivé dny pašijového týdne mají svá pojmenování. **Modré pondělí** a **šedivé úterý** byly obyčejnými dny, jen v pondělí se nemělo uklízet. Veškerá těžká práce v hospodářstvích skončila a hospodyně v úterý začaly pilně uklízet.

Ve středu, která se nazývala **škaredá**, se spustily přípravy na sváteční dny plným proudem. Vymetaly se pece, komíny, někde se i bílilo. Proto se v některých krajích škaredá středa nazývala také **sazometná**. Podle jiné verze se v tuto středu škaredil Jidáš na Krista a rovněž jej zradil.

Kdo se v tento den podle pověsti mračí, škaredí se pak každou středu po zbytek roku.

V pašijovém týdnu se dělala i povísla, aby myši nežraly obilí. Vzhledem k tomu, že vrcholil půst, omezoval se i jídelníček, jedlo se méně, jídla se nemastila. Méně se dávalo i drůbeži a dobytku.

Zelený čtvrtek svůj název ne se od barvy mešního roucha, kterého se užívalo při bohoslužbách. V tento den se doporučovalo jíst co nejvíce zelené stravy, aby byl člověk po celý rok zdravý. Věřilo se, že kdo ráno snědl na lačný žaludek jidášek s medem, byl chráněn před jedovatým uštknutím hada, štíra, či před žihadly včel a vos. Jidáše měly mít tvar do spirály stočeného válečku. Připomínal tak svým tvarem prováz, na kterém se Jidáš oběsil.

Zelený čtvrtek je spojován s poslední večeří Ježíše s apoštoly. Tento den se traduje, že zvony odletěly do Říma. Jejich zvuk na vesnicích nahradily hrkačky, klapačky a řehtačky, jimiž chlapi tzv. „zaháněli Jidáše“.

Velký pátek připomíná den ukřížování Krista. V tento den končily tzv. křížové cesty. Tuto pobožnost zavedli mniši františkáni, strážci Božího hrobu v Jeruzalémě, roku 1312.

K tomuto dni se také vztahuje mnoho pověr o provádění očisty těla a obydlí před nečistými silami a nemocemi. Společnou podmínkou bylo, že se tak musí stát před východem slun-

ce. Divotvornou a hojivou moc měla mít voda v ranních hodinách, než se jí dotkly sluneční paprsky. V tento den se držel nejpřísnější půst, kdy dospělí dopoledne nic nejedli, v poledne hospodyně uvařila nemastné a neslané kroupy. Koště, kterým se na Velký pátek zametalo, se mělo spálit, aby shořelo vše špatné ze stavení. Mnoho pověr se týkalo i hospodářství. Například je-li krvavý východ slunce, znamená to chlad, neštěstí i válku. Deštivý Velký pátek naopak oznamoval rok v hospodářství příznivý.

Bílá sobota je poslední sobotou období půstu. Svůj název dostala podle bílých bohoslužebných rouch. Nadále se dodržuje smutný, hluboký klid, provázený obřady, čtou se proroctví.

Boží hod velikonoční přináší po dlouhých dnech hladovění velké hodování. Tradičními velikonočními pokrmy byly jidáše, mazance a velikonoční beránci.

Nejvýznamnějším velikonočním obyčejem je **pomlázka**. Pomlázka je svazek různého počtu vrbových proutků spletených tradičním způsobem a ozdobených barevnými pentlemi. První zmínky o existenci pomlázky pocházejí ze 14. století. Slovo pomlázka vzniklo s největší pravděpodobností od slova „pomladit“ či „pomlázovat“. Dívky byly šlehány, a tak jim byla předávána svěžest mladých jarních prutů. Pořádné vyšlehání bylo na zdraví,

čipernost, veselou náladu i na to, aby dívky neštípaly blechy.

Tradiční „koledou“ jsou malovaná vajíčka, kraslice. Vejce patřila k jaru od pradávných dob. „Krášlené vejce“ je v českých zemích zmiňováno již ve 14. století. Malování vajec a jejich svícení mělo zajistit dobrou úrodu a ještě mělo chránit stavení. Z barev se nejčastěji uplatňovala červená, která symbolizovala lásku, krev i zářící slunce. Červená byla rovněž barvou ochrannou. Podobný blahodárný účinek měly barvy žlutá a zelená.

Barvy byly získávány z přírodních zdrojů. Žlutá se připravovala z kůry plané jabloně nebo ze šafránu, vylouhovaného v kořalce. Pro zelenou posloužil odvar z jarního osení, petržellové natě, kopřiv apod. Temnějšího odstínu pak bylo dosaženo přidáním kamence.

Nejoblíbenějším a dnes rovněž využívaným způsobem bylo vaření vajec v cibulových slupkách. Získaly hnědočervenou barvu různých odstínů. Hnědě obarvená vajíčka se dala získat z vývaru černé kávy nebo dubové kůry. Intenzivní černá barva, která se následně vyškrabávala, se získávala vařením kůry černé olše nebo vařením kousku rezavého železa v láku kyseleho zelí. Velmi známé je také zdobení rozehřátým včelím voskem.

Koncem 19. století kraslice dostávaly trochu jiný ráz. Začaly být barveny např. anilínovými barvami, zdobeny malovanými ornamenty, různými dřevěnými či papírovými a textilními ozdůbkami.

A co říkáte na zdobení kraslic, které pochází z první poloviny 19. století?

„Na barveném vejci bílé písmo neb jakékoliv rejsování dělá se hloдавkou (lučavka královská, tj. 3 díly kyseliny solné a 1 díl kyseliny dusičné), do níž se péro co do inkoustu namáčí. Kdo chce na vejce co napsat, co ne na vejci na skořepině, nýbrž až po odloupenutí na bílku se mělo znát, ten na prášek utluč jalovcovou kulínku, rozděluj prudkým vinným octem, přidej trochu kamence a touto hnědou barvou piš na syrovém vejci, nech oschnout a pak uvař v osolené vodě. Písmo na skořepině se ztratí a spatří se pod ní.“ (Jaro na vsi).

Raději to ale snad nezkoušejte...
Velikonoce se pojí s řadou tradic, z nichž některé jsou již dávno zapomenuté a jiné se dochovaly dodnes. Symbol nového života či rekněme i přícházejícího jara se lidé snažili odpradána přenést do svých domovů. Na stolech často vidíme misky či talíře osázené obilím a doplněné kraslicemi či vrbové proutky nebo pučící jívoce (vrba jíva) větvičky, tzv. „kočičky“.

Ilona Jalovecká,

místorychtářka obce baráčníků

PŘIPOMEŇME SI VÝROČÍ 1. POLOLETÍ 2014

V prvních letošních měsících bychom mohli připomenout řádku osobností, které jsou nějak spjaty se Sobotkou, zejména tou Šrámkovou.

V roce 1909, tedy před 105 lety se narodili tři významní muži, kteří obohatili zejména účastníky Šrámkových Sobotek. Už na první Šrámkově lyrické Sobotce a pak ještě několikrát tu přednášel **prof. Felix Vodička**. Na té první 3. července 1957 o Šrámkově próze, naposledy jsme ho tu slyšeli a mluvili s ním 4. července 1968. Naro-

dil se 11. dubna 1909, zemřel 5. ledna 1974 v nedožitých 65 letech. **PhDr. Jiří Žantovský** přednášel v roce 1967 na téma *Anarchismus Šrámkovy generace*. Býval tu častěji, mám ho i na fotografii z roku 1973. Narodil se 8. dubna 1909, zemřel 29. července 2000. Třetí toho roku narozený byl spisovatel **František Kožík** (16. května 1909). S tím jsme tu besedovali mnohokrát, byl tu i na oslavách výročí města v srpnu 1988. (Zemřel 5. dubna 1997). Sešli jsme se tu i se spisovatelem **Františkem Nepilem**.

Jeho charakteristický hlas zůstává v naší paměti, stejně jako vlnitý obsah jeho projevů. Jeho nedožitý 85. narozeniny připadly na 10. únor. Několikrát tu přednášel i další sympatický pán, literární historik **prof. Karel Krejčí** (20. srpna 1904 - 26. června 1979). Dne 17. března 1909 se narodil literární historik **dr. František Bařha**, mj. šrámkovský bibliograf. V témž roce (17. června) se narodil herec **Karel Höger**. Nevím, byl-li někdy v Sobotce, ale vytvořil desítky vynikajících rolí, mj. i Jana Skalníka

v inscenaci Šrámkova *Léta* (1943). Zemřel 4. května 1977.

Nedožitě sté výročí narození má 30. května **Václav Kamelský**, v řádcích už dávných let spoluorganizátor programů Šrámkových Sobotek, moderátor pořadů i přednášeč. Jako pražský metodik přivedl do Sobotky řadu pražských pedagogů a pedagožek. Mnohokrát nás tu potěšila svým přednesem poezie **Julie Charvátová**. V roce 1974 např. přednesla zahajovací projev – text Jarmily Glazarové, která tehdy už nemohla do Sobotky přijet. Ovlivnila tu i mnoho mladých interpretačních talentů. Už dvacet let s námi není. Zemřela 12. června 1994.

Dne 22. dubna oslavil 75. narozeniny všestranný muzikant a skladatel **Jaroslav Krček**, který obohatil už několik vernisáží na zahradě Šolcova statku.

Můžeme připomenout i jubilující výtvarníky: **Adolf Kašpar** ilustroval nejen *Babičku* Boženy Němcové a knihy Jiráskovy, ale soboteckými motivy obohatil *Raisův Skleník*. Zemřel 29. června 1934. Asi šest týdnů před tím se v rodině Cyrila Boudy narodil syn **Jiří Bouda** (5. května 1934). Několikrát tu vystavoval, pro naše město vytvořil řádku významných grafických listů, které známe i z jejich pohlednicové podoby, několika „Soboťákům“ i krás-

ná exlibris. O deset let mladší sochař **Ivan Jilemnický** (nar. 23. května 1944) vystavoval na zahradě Šolcova statku v roce 1981. Již 25 let není mezi námi malíř a tvůrce kreslených filmů (mj. Kluk z plakátu) **Josef Kábrt** z Lomnice nad Popelkou, který tu vystavoval a rád sedával s přáteli v Šolcově statku. Zemřel 7. února 1989. A nesmíme zapomenout na dalšího sochaře – **Vladimíra Preclíka**, který vytvořil bustu Václava Špály, zdobící prostor před naší radnicí. Narodil se 23. května 1929.

Aleš Fetters

SRAZ SNĚŽKY

Výrobní družstvo Sněžka bylo založeno v březnu 1950. Na konci šedesátých let mělo družstvo víc než 20 provozoven, 13 obchodů a zaměstnávalo víc než 500 zaměstnanců.

V Sobotce jsme měli dvě provozovny (2 a 6). Na dvojce se vyráběly kabelky a na šestce pracovní rukavice. Provozovny skončily v roce 1995.

Od společně strávených dnů v zaměstnání již uběhl nějaký čas. Přemýšleli jsme o zorganizování srazu, kdy bychom se sešli na kus řeči a zavzpomínali. Bylo rozhodnuto. Setkání se konalo v hotelu Pošta 20. února. Sešlo se nás ke čtyřiceti, a to zdaleka nebyli všichni. Vzpomínali jsme, kdo s námi ještě pracoval a další setkání jsme naplánovali na čtvrtek 29. května ve 14:00 opět v hotelu Pošta. A tímto bychom rádi pozvali i ty, ke kterým se první informace o srazu nedostala. Budeme se těšit na další květnové setkání. Platí pro obě provozovny – 2 i 6.

Helena Žaloudková

ŠRÁMKOVA VYHLÍDKA OBNOVENA

Je známo, že Fráňa Šrámek prochodil svůj milovaný kraj křížem krážem.

Nebyly to jen procházky v Plakánku a koupání v Žehrovce. Velmi rád se díval na Trosky od Stěblovic /známá fotografie Mistra s paní Milkou Hrdličkovou a s Václavem Špá-

lou/. Neméně rád je také pozoroval ze Střelečské hůry, jak rovněž svědčí fotografie.

A na tomto místě je nyní nová lavička se stříškou a názvem Šrámkova vyhlídka. Dal ji udělat a na Střelečskou hůru umístit iniciátor obnovení – mladějovský starosta Petr Hornig.

Místo pěkné, lavička pěkná. Turisté se mohou kochat výhledem na Trosky a radovat se, že jdou ve Šrámkových stopách.

Nenechte si tuto vyhlídku ujít a za pěkného počasí se tam vypravte.

Marie Sekerová

PRVNÍ DOJEM TURISTOVO KOLEČKO PO NÁMĚSTÍ

Máme za sebou opravdu podivnou a mírnou zimu. Dokonce jsme už v únoru a březnu zažili několik sluncem prozářených dnů. Vše nasvědčuje tomu, že letošní turistická sezóna začne s předstihem. Říká se, že jaro odkryje všechn nepořádek, který zima překrývá svou šedí a je tak méně nápadný. Tak třeba. Jak po zimě vypadá sobotecké náměstí? Abych to zjistil, stávám se na několik minut turistou, který se „jako“ poprvé ocitne v Sobotce a rovnou v jejím „srdci“. Předpokládám, že turista vidí navštívené místo trochu jinak než jeho stálí obyvatelé. To vůbec neznamená, že by se „domorodci“ nedívali kolem sebe, ale nedostatky spíše jenom registrují. Zvláště, když přetrvávají. Časem si i zvyknou, že to tak prostě je...

Přijíždím z Prahy linkovým autobusem. Vystupuji – kde jinde – než na náměstí. Chvilí váhám, zda již autobus zastavil na řádné zastávce, anebo nás vypouští ze svých útrob někde mimo ni. V těsné blízkosti autobusu totiž stojí zaparkovaná auta. Nevystupuji samozřejmě sám, a tak chci prostor za sebou uvolnit i ostatním. Mám při tom pocit, že dost možná skončím na střeše některého parkujícího auta. Snažím se proto co nejrychleji proplést mezi nimi na chodník. Nečekám však, že jedno z dosud nečinných aut – ukryté za těmi v přední řadě – se náhle rozjede. Mám co dělat, abych mu uvolnil cestu. Zastávka autobusu od Prahy (a dále na Jičín) není moc přehledná. Dostat se od autobusu a nebo naopak do něho nastoupit není úplně bez problému zejména pro starší lidi, lhostejno, zda jsou turisté či „domáci“. **Místo, kde autobus zastavuje, by bylo vhodné zřetelněji označit. Na silnici plošným značením a „nad ní“ sloupkem s informační tabulí udávající směr jízdy a symbolem autobusové zastávky. Auta v blízkosti autobusové zastávky samozřejmě parkovat budou dál. Nešlo by tady jen „drobet“ posunout hranici parkovací zóny a místa pro parkování zřetelně vyznačit? Možná**

by v souvislosti s uvažovanou rekonstrukcí náměstí nebylo od věci vůbec promyslet umístění této zastávky – třeba blíž k chodníku a místu, kde jsou vyvěšovány jízdní řády. Za velice smělný, avšak účelný návrh považují vybudování ostrůvku, který by naprosto zřetelně vyznačil místo autobusové zastávky.

Fantastický nápad nechávám stranou a udělám si „kolečko“ kolem náměstí. U cukrárny vcházím pod podloubí. Teď tu ještě nejsou u sloupů podloubí stolky se židličkami a příjemná zahrádka vyzdobená květinami, ale až se tu zase objeví, bezesporu půjde – jako každý rok – o jedno z nejpříjemnějších míst k posezení. Stejně tak se dá potom posadit i na zahrádce před občerstvením a řeznictvím u Hanušů. Dojdu až k lékárně. Tady přecházím silnici. Ocítám se před „Květinkou“. Na chodníku mě vítají dvě „opilé“ lampy. Zejména ta před prodejnu dětských oděvů si pořádně přihnula. Povážlivě se dost kloní k zemi. Další lampa – před bývalou jídelnou – je na tom lépe, ale ani její sloupek nestojí moc rovně. **Obě lampy veřejného osvětlení by měly rychle „vystřízlivět“ a sloupkům, které je nesou, by určitě slušel nový nátěr.** Dávno opuštěnou, ještě socialistickou jídelnu JEDNOTY míjím s údivem, že takhle to je už spoustu let...

U prodejny elektro opět přecházím. Po několika krocích objevuji u prodejny potravin pro náhodného návštěvníka města poměrně nenápadný sloupek s jízdními řády autobusů. Až při pohledu na ně se dozvídám, že odsud zřejmě mohu odjet na Mladou Boleslav a do Prahy. **Chtělo by to vylepšit – opět sloupkem s tabulí nesoucí symbol autobusové zastávky a informací o směru jízdy.**

Znovu se nořím pod podloubí, abych u roubeného domu přešel hlavní silnici. Při letmém pohledu se mi na tváři rozlije úsměv, neboť zjišťuji, že Gansův dům – památku I. kategorie –

konečně někdo opravuje. Nedokážu posoudit, jak důkladně, ale to teď nehodnotím. U trafiky se opět dostávám pod podloubí. Překvapuje mě špína, pavučiny, otlučené a počmárané sloupky. Při pohledu na špinavý strop podloubí vidím, že zřejmě bylo vyměněno osvětlení. Po tom původním tu zbyly ošklivé černé skvrny. Obdobné „mapy“ zůstaly i po odstraněných vývěsních skříňkách. Nechápu, proč se všechny nedaly na jedno místo. Možná by také vypadaly líp, kdyby byly – co do zpracování – stejné. Podloubí by potřebovalo vybělřit, zejména v úseku od trafiky k informačnímu centru.

U něho nakukuji na plochu „Malého náměstí“. Je nově vydlážděné. Mohlo by jít o příjemnou odpočinkovou zónu, kdyby... Kdyby tu například nechyběly lavičky a nějaká zeleň.

Kolečko kolem náměstí končím tam, odkud jsem vyšel. Ještě se podívám ke kašně uprostřed náměstí. Také tady by mohli turisté najít další odpočinkové místo, kdyby... Kdyby tady tak blízko laviček neparkovala auta. Vdechovat výpary z výfuků přijíždějících a odjíždějících aut není nic příjemného. Také tady mnoho důvodů k radosti nemám. Vnitřek kašny je sice nově natřený, ale její dřevěný ochoz – stejně jako pevné lavičky kolem – by to potřebovaly také. Některé by možná potřebovaly nejen barvu, ale i nová prkna.

Prošel jsem se „jenom“ po náměstí. Je to však sobotecké centrum. Místo, kde je zákonitě největší pohyb lidí. Nesledoval jsem teď ani nehodnotil nabízené služby a zázemí pro turisty. To snad někdy příště. Teď mi šlo pouze o první dojem z města, z „tváře“ jeho náměstí. A ten si zcela určitě udělá každý turista sám. Jak lichetivý bude, to také nechávám na nich. Snad stejně jako já a mnozí jiní jistě ocení opravené fasády domů. Mezi nimi bezesporu vede hotel a restaurace POŠTA. Příjemně se do náměstí dívají i nedávno opravené fasády

domů v místě bývalé radnice. Turisty jistě příjemně překvapí už zmíněná nová dlažba Malého náměstí. Vylepšil se informační a orientační systém – informační tabule srozumitelně každého nasměrují, kam se může podívat. K dokonalosti informačního systému zbývá přidat – jak jsem se zmínil – zřetelné označení autobusových zastávek včetně směru jízdy.

Odstranění zjištěných „vad na kráse“, a tím i vylepšení prvního dojmu v případě zmíněných nedostatků – s výjimkou úpravy autobusové zastávky ve směru od Prahy – nevyžaduje miliony, dotace, koncepce. Z hlediska nákladů jde leckdy možná jen o stokoruny nebo několik tisícovek. Na to by se v rozpočtu města peníze najít mohly a měly.

Pokud čtete tento článek a něco v něm už nebude aktuální, předem se za to omlouvám. Dokonce bych to uvítal. A nejen kvůli „prvnímu dojmu“ turistů. Také – a to především – kvůli trvalému dobrému pocitu nás všech, kteří v Sobotce trvale žijeme.

Miroslav JALOVECKÝ

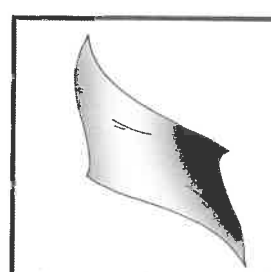
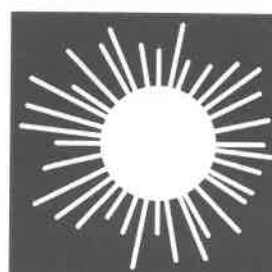
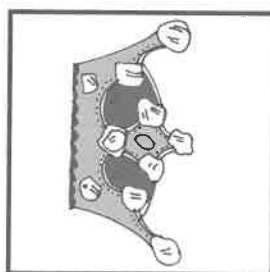
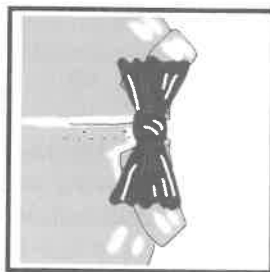
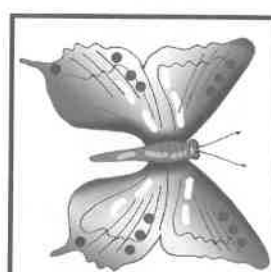
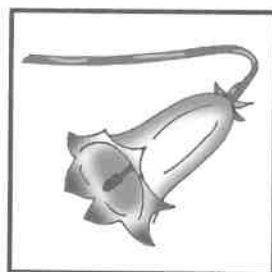
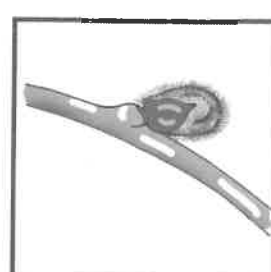
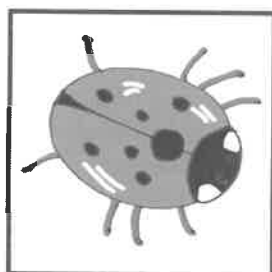
STRÁNKA PRO DĚTI

STEJNÉ SLOVO – DVA RŮZNÉ VÝZNAMY

V českém jazyce jsou slova, která mají dva různé významy. Říká se jim „homonyma“. VEZMI SI nůžky a VYSTŘIHNÍ si obrázky ze stránky. Potom všechny obrázky správně POJMENUJ. SESTAVUJ DVOJICE obrázků, které sice můžeme pojmenovat stejně, ale přitom mají jiný význam.

Vybráno z časopisu PASTELKA – MĚSÍČNÍKU pro předškoláky, mladší žáky, rodiče a učitele.

Připravil: Miroslav JALOVECKÝ
Nakreslila: MgA. Anna CHMELOVÁ

KRAJANSKÉ HROBY

Josef Ježek rytíř z Pravomíru

Selský synek z Vesce čp. 3 se narodil 2. dubna 1834 v rodině Josefa a Kateřiny Ježkových. Byl bratrancelem básníka Václava Šolce. Základní školní vzdělání získal v Libošovicích a v Sobotce (u kantora Františka Kendíka), zde se také začal soukromě u učitele Buchnera učit německy. Pak následoval několikaletý pobyt v Mladé Boleslavi, kde od roku 1845 navštěvoval hlavní školu a gymnázium. V té době psal i verše, z nichž některé po letech publikoval v *Památníku soboteckých a okolních rodáků* v roce 1882. Maturoval v roce 1853 a o pět let později dokončil studium práv na pražské univerzitě. Věnoval se pak úspěšně právní kariéře, začal jako soudní aktuár (Louny, Roudnice nad Labem), pak byl adjunktem zemského soudu a krajských soudů (mj. 1867 v Mladé Boleslavi), náměstkem státního zástupce v Praze (1871), stát-

ním zástupcem v Jičíně (1878) atd., až byl povýšen do funkce prezidenta krajského soudu v Kutné Hoře, kde zažil roku 1899 i tzv. Hilsneriádu – předsedal procesu, v němž byl obviněn a odsouzen Leopold Hilsner pro údajnou rituální vraždu Anežky Hružové. Proti rozsudku se postavil ostře mj. i Tomáš G. Masaryk.

Ježek odešel brzy na to do výslužby s titulem dvorního rady. Získal Řád železné koruny III. třídy a šlechtický titul. 13. dubna 1903 se stal čestným občanem spojených obcí Vesec – Nepřívěc a Stéblovice. V Kutné Hoře se s manželkou Marií podílel mecenášsky na výzdobě restaurovaného chrámu sv. Barbory. Na penzi žil v Jičíně, kde zemřel 5. září 1907 a kde je také pohřben. Na svou rodnou obec po celý život nezapomínal.

Karol Bilek

foto: Zbyněk Krámek

KNIHOVNA

ELEKTRONICKÁ ČTEČKA

Novinka naší knihovny:

Novinkou naší knihovny je elektronická čtečka knih, k jejíž koupi a následnému půjčování čtenářům jsme se odhodlali stejně jako již řada knihoven.

PocketBook Basic Touch –

Elektronickou čtečku knih PocketBook 624 uvítají všichni vášniví čtenáři. Perfektní rozměry na přenášení a displej stvořený přesně pro daný účel jsou žádoucí kombinací pro čtení, kamkoliv vyкроčíte. Novinkou je překrytí disple-

je tenkým filmem s kapacitní dotykovou technologií místo skla, a tak je čtečka oproti svému předchůdci až o 12 % lehčí. Spolu s profilem 8,3 mm se vejde nejen do zavazadla, ale i do větší kapsy. Čtěte ty největší trháky v dopravních prostředcích, kavárnách, při polední pauze nebo při odpočinku v parku.

Půjčovní řád:

Čtečku si může půjčit pouze registrovaný čtenář a to na kalendářní mě-

síc. Je nutné složit povinnou zálohu ve výši 500 Kč, která je vratná. Na čtečce budou stažené knihy z Městské knihovny z Prahy nebo si případně čtenář z webových stránek může stáhnout různé tituly sám.

Co připravujeme:

Od 5. 5. bude v Městské knihovně F. Šrámka a v galerii Na schodech výstava Mandal, kterou vytvořila paní učitelka Zlatka Adolfová společně se svým kroužkem.

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Jan Pelant: Erby české, moravské a slezské šlechty. Lidové noviny Praha 2013, 623 s. Zkušený plzeňský archivář a historik a zároveň jeden

z našich nejpřednějších heraldiků vydal obsáhlou knihu, v níž vypsál stručnou historii 610 šlechtických rodů a jejich erbů. Je zastoupena vysoká šlechta

i drobné zemanské rody. Najdeme zde i desítky rodů z našeho kraje, který autor jako mladoboleslavský rodák dobře zná. Dílo je psáno přístupnou

populární formou, takže uspokojí i laické zájemce o tuto problematiku. Nechybí ani stručné poučení o heraldice včetně popisu jednotlivých er-

bovních figur. Pro zájemce je připojen obsáhlý soupis příslušné odborné literatury. A všichni jistě uvítají i jednoduché barevné kresby jednotlivých

erbů, provedené Martinem Šimkem, doplněné několika dalšími reprodukcemi. Po odborné i grafické stránce krásný dárek!

ŠKOLNÍ STRÍPKY

PŘEDMĚTOVÉ SOUTĚŽE

Začátek druhého pololetí a jarní měsíce patří každý rok předmětovým soutěžím, kde si naši nejlepší žáci mohou porovnat své znalosti s žáky jiných základních škol a víceletých gymnázií.

27. ledna se na 1. ZŠ Jičín uskutečnilo okresní kolo Dějepisné olympiády. Naši školu reprezentovala žákyně třídy 8.A Kamila Šourková. V konkurenci devatenácti soutěžících, z nichž téměř polovina studuje víceletá gymnázia, obsadila 10. místo.

Kamilu na soutěž připravovala Mgr. Pavla Kozáková.

Ze školního kola Zeměpisné olympiády postoupili ve svých kategoriích do okresního kola tito žáci: Ondřej

Plocek ze 6.A., Miroslav Šaral ze 7.B a Kamila Šourková z 8.A.

Okresní kolo proběhlo 18. února na 3. ZŠ Jičín. V kategorii B obsadil Miroslav Šaral 5. místo, 6. místo v kategorii C patří Kamile Šourkové. Nejlépe si vedl Ondřej Plocek, který v kategorii A obsadil 2. místo a postoupil do krajského kola. Ondra měl tak možnost změřit si své znalosti s dalšími deseti žáky, kteří postoupili z okresních kol v celém Královéhradeckém kraji. Krajské kolo proběhlo 17. března a Ondra skončil ve své kategorii na skvělém 6. místě.

Žáky na Zeměpisnou olympiádu připravovala Mgr. Jana Zumrová.

21. března se na Gymnáziu a SOŠPg Nová Paka konalo okresní kolo Chemické olympiády v kategorii D.

Naši školu skvěle reprezentovala Aneta Slavíková z 9.A – patří jí druhé místo.

Anetu na Chemickou olympiádu připravovala Ing. Marcela Pipková.

Ve čtvrtek 27. března se žáci 9.A Jiří Resl a Vít Černý zúčastnili v Hradci Králové Fyzikální olympiády. Výsledky nebyly do uzávěrky časopisu zveřejněny.

Žáky připravoval Mgr. Břetislav Šimral.

Všem soutěžícím ještě jednou děkujeme, gratulujeme ke krásným výsledkům a přejeme mnoho dalších úspěchů ve studiu.

Mgr. Naďa Ortová

EKOLOGICKÝ PROJEKT „KAM S TRÍDĚNÝM ODPADEM?“

Jako každý rok si i letos žáci 9. ročníku, kteří chodí na ekologii, připravili pro své mladší spolužáky z prvního stupně projekt zaměřený na třídění odpadu. Svou několikaměsíční práci zúročili nejprve ve středu 18. prosince 2013, kdy prezentovali projekt v páté třídě. V malinko jiné podobě, upravené na míru mladším dětem, jej v pátek 17. ledna 2014 předvedli žákům prvních tříd.

Nejprve si prvňáčky rozdělili do skupin, z nichž každou měla na starost dvojice či trojice deváťáků. Jejich společná práce začala křížovkou. Po jejím vyplnění jsme si tajenku zkontrolovali pomocí interaktivní tabule.

Druhým úkolem bylo vybarvit na pracovním listu pěti kontejnerů určených ke třídění odpadu. Následně měly děti rozhodnout, který z nabízených pojmů by patřil do kontejneru té které barvy. Opět následovala společná kontrola na interaktivní tabuli

– v tomto případě byly pojmy nahrazeny obrázky.

Třetí úkol spočíval v opravě textu. Každá skupina dostala list s větami, ve kterých byly faktické chyby. Předposlední aktivita se prvňáčkům vel-

mi líbila. Podle obrazové předlohy měli složit z víček od PET lahví sluníčko.

Společně strávenou hodinu završilo házení víček do kontejneru. Na závěr dostali prvňáci pamětní list a sladkou odměnu.

Mgr. Pavla Kozáková

ČTVRŤÁCI ČETLI PŘEDŠKOLÁKŮM

V únoru 2014 jsme zavítali dvakrát do mateřské školy za našimi budoucími prvňáčky. Při volbě vhodného textu jsme navázali na pohádkové zaměření letošního zápisu do 1. třídy a vybrali jsme pro děti zimní příběh z knihy Josefa Čapka O pejskovi a kočičce.

Předškoláčky naše čtvrtáky mile překvapili svou spontánností, zví-

řavostí, postřehem i ukázněností. Kromě předčítané pohádky si děti vyslechly i několik zimních básniček. Jednu z nich spojenou s pohybem se s námi dokonce i naučily. Velmi šikovné a rychlé byly rovněž při zimních hádankách.

Na závěr setkání jsme se s dětmi pořádně rozhýbali při „stavění“ sněhuláků. Pantomima se dětem moc líbila a pobavili se i samotní čtvrtáci.

Všechny děti pak obdržely pochvalu od pejska a kočičky a dáreček pro štěstí.

Na jaře se chystáme za dětmi do mateřské školy znovu. Čtvrtáci se před svými malými kamarády snažili a měli ze svého vystoupení upřímnou radost.

Mgr. Alena Slavíková

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

2. stupeň

Ve středu 19. února 2014 se dívky z druhého stupně sešly před školní knihovnou, aby se zúčastnily školního kola recitační soutěže, na které jako porotkyně dohlížely Mgr. Jana Knapová, Mgr. Naďa Ortová a Mgr. Olga Turková. Do soutěže se přihlásily: Kamila Jasińska, Patricie Köhlerová a Lucie Richterová ze 6. A, Klára Hegrová ze 7. A, Anastázie Marie Procházková a Dominika Šoutová ze 7. B, z 8. A Marie Anna Hejduková, Jana Kol-

dová, Tereza Plíšková, Dominika Rejřfová a Gabriela Veigertová.

Začalo se ve 13:45 úvodním slovem paní učitelky Turkové, která všem dívkám poděkovala za snahu a trpělivost s učením textů a popřála jim hodně štěstí. Když se první účastnice postavila na stupínek, začala knihovnou znít poezie. Básně lyrické i epické, krátké i dlouhé, veselé i smutné a prózy všech druhů. Od obyčejné pohádky až ke vzpomínkám na cestu do vesmíru.

Všechny výkony byly velmi dobré. Nakonec však porota rozhodla o postupu tří dívek. Ve 3. kategorii bude reprezentovat naši školu Kamila Jasiňská, ve 4. kategorii pak Dominika Rejřfová a Gabriela Veigertová.

Myslím, že všem dívkám se recitace velmi povedla a každá mohla

být se svým výkonem spokojena. Pro mě jako pro fotografku to bylo příjemné odpoledne prožité s douškem krásné poezie.

1. stupeň

Žáci a učitelé prvního stupně se ve čtvrtek 20. února 2014 sešli v gymnastickém sále naší školy, aby se jako soutěžící, diváci, moderátoři, ale i jako porota zúčastnili školního kola recitační soutěže.

Pod vedením moderátorek Jany Matouškové a Jany Vaníčkové z 5. A se soutěže zúčastnilo celkem 28 recitátorů. Všichni postoupili do školního kola z kol třídních a utkali se ve dvou kategoriích. V první kategorii soutěžilo 16 žáků z 2. a 3. ročníků a ve druhé ka-

tegorii bylo 12 soutěžících ze 4. a 5. ročníků. Rozhodování o pořadí jednotlivých soutěžících bylo opravdu těžké, každý recitátor se připravoval poctivě a svědomitě a snažil se zrecitovat svou báseň co nejlépe. Porota se nakonec dohodla na tomto pořadí:

1. KATEGORIE

1. místo **VĚRA BOČKOVÁ 3. A**
2. místo **JAKUB PLÍŠEK 3. B**
3. místo **JAKUB ŠOUREK 2. B**

2. KATEGORIE

1. místo **LUCIE RESLOVÁ 5. A**
2. místo **KAROLÍNA KOZÁKOVÁ 4. A**
3. místo **BARBORA BÁRTOVÁ 4. A**

Toto je ohodnocení našich soutěžících odbornou porotou, kterou tvořili učitelé prvního stupně. Ale i žáci si hlasováním určili svého favorita, svou **CENU SYMPATÍ DIVÁKŮ**, kterou získaly **LUCIE HAVLÍKOVÁ** ze 2. A a **LUCIE RESLOVÁ** z 5. A.

NA OKRESNÍ PŘEHLEDCE RECITÁTORŮ, která se bude konat 4. března v Jičíně, bude naši školu reprezentovat všech šest výherců.

Všem soutěžícím děkujeme a těm, co postupují do kola okresního, gratulujeme a držíme pěsti!

Mgr. Miroslava Drbohlavová

DEN V OLYMPIJSKÉM PARKU SOČI – LETNÁ 2014

Naši žáci se aktivně zapojili do sportovního projektu Česko sportuje s podtitulem Moje olympiáda. V Královéhradeckém kraji obsadili ze všech zúčastněných škol velmi pěkné 7. místo, kterým si zajistili účast v olympijském parku Soči v Praze na Letné. A tento svátek sportu si naši žáci vychutnali v pátek 14. února 2014.

Do Prahy se autobusem vypravilo již v sedm hodin ráno celkem

40 žáků (10 z 1. stupně a 30 z 2. stupně) v doprovodu pěti pedagogů. Na Letnou jsme přijeli kolem půl deváté. U vstupní brány do areálu si nás převzala naše průvodkyně sportovním dnem slečna Ptáková a všichni jsme obdrželi identifikační pásky s oranžovou barvou, což bylo ostatně i označení pro náš tým. Následoval přesun do jídelny, kde se postupně sešly všechny pozvané školy. Bylo nás tu v obrovském stanu asi

sedm. Poté nás přivítal organizátor akce pan Kužel a nastínil nám program sportovního dne. Pro všechny školy byly již předem vybrány tři olympijské disciplíny, které si mohly v olympijském parku vyzkoušet. Pro naše žáky to bylo bruslení, biatlon a hokej. Po krátké svačině jsme se tedy vypravili na bruslařský okruh. Žáci byli rozděleni do skupinek po deseti, v půjčovně si vyzvedli brusle a v doprovodu svých in-

strukturů se přemístili na hlavní ledovou plochu. Kromě individuálního bruslení však pro ně instruktoři nachystali i rozcvičku, během které si mohli otestovat své bruslařské dovednosti. Program na ledě byl navíc obohacen vystoupením devítileté krasobruslařky oddílu USK Praha, která všem účastníkům na ledové ploše předvedla svou volnou jízdu.

Následovala krátká pauza, během které naši žáci nejprve vrátili zapůjčené brusle a poté se šli na chvíli občerstvit do stanu. Pak si je opět převzala průvodkyně a zavedla je k bi-

atlonové střelnici. Vzhledem k velkému počtu zúčastněných škol neměli pořadatelé akce dostatek běžek k zapůjčení, a tak si naši žáci v rámci této disciplíny vyzkoušeli jen střelbu na pět terčů. Při ní zjistili, že není vůbec jednoduché úspěšně se trefit na vzdálenost 50 m. A to ještě nemuseli absolvovat fyzicky náročný běh na lyžích. Pár šikovných dětí se však v naší skupině našlo a po pěti odstřílených ranách se na ně rozsvítilo pět diod. Skvělý výkon!

Po absolvování dvou disciplín byl pro nás nachystán oběd (zeleni-

nová polévka a kuřecí řízek s bramborem). Po obědě se děti přesunuly na vedlejší hokejové hřiště, kde pro ně byla připravena poslední disciplína – hokej. Děti se však stihly jen rozbruslit a za pokynů instruktorů provést pár bruslařských cvičení a poté již musely z hřiště pryč. Důvodem byl velice špatný stav ledové plochy, která dostávala za velmi teplého počasí pořádně zabrat. Led mizel dětem doslova pod nohama. Pořadatelé však operativně připravili náhradní program, a když měly děti brusle na nohou, tak je poslali zpět na bruslařský okruh. Po chvilce bruslení se děti opět sešly ve stanu, vyzvedly si své osobní věci a následoval přesun před hlavní pódium olympijského parku, kde proběhlo oficiální ukončení sportovního dne. Moderoval ho reportér ČT sport Petr Svěcený, který si postupně pozval na pódium zástupce všech škol, kteří obdrželi účastnický certifikát. Všechny děti navíc dostaly pamětní zlatou medaili a další upomínkové předměty.

Po ukončení akce měly děti ještě možnost si individuálně prohlédnout ostatní sportoviště snowpark (lyžování, snowboarding), curling, boby, saně, skeleton. Před šestnáctou hodinou jsme se všichni sešli a vypravili se na cestu zpět domů.

Akce byla mezi našimi žáky velmi pozitivně hodnocena. Všem se na Letné moc líbilo. Mrzelo je jen, že si nemohli vyzkoušet běh na lyžích v rámci biatlonu a že jim teplé počasí neumožnilo sehrát hokejové utkání, na které se moc těšili. Na druhou stranu slunečné počasí bylo spíše pozitivní stránkou celé akce. Pro děti byl tento projekt velmi přínosný. Měly možnost se blíže seznámit s olympijskými disciplínami a na vlastní kůži si vyzkoušet jejich obtížnost.

Radek Štaff

ÚSPĚCH V SOUTĚŽI ČESKO SPORTUJE - MOJE OLYMPIÁDA

V prosinci se naše škola zapojila do celorepublikového projektu Česko sportuje s podtitulem Moje olympiáda, což je souhrnný název pro sérii čtyř soutěží určených základním školám a odpovídajícím třídám víceletých gymnázií. Cílem tvůrce projektu, kterým je Český olympijský výbor, je zapojit školy do akce na podporu sportu a zdravého životního stylu, a to prostřednictvím propojení této série soutěží s nadcházejícími Zimními olympijskými hrami 2014 v Soči. Nejúspěšnější školy z každého kraje se mohly těšit na hlavní cenu, kterou byla účast na Olympijském parku Soči – Letná 2014. Každá z vítězných škol mohla v termínu od 10. do 21. února na pražskou Letnou poslat zdarma jeden autobus se svými žáky, kteří se zde během zimních olympijských her v Soči zúčastnili sportovně zábavného programu připraveného speciálně pro ně.

První částí projektu bylo školní kolo olympijského kvízu. Z druhého stupně se zúčastnilo dvacet čtyři zá-

jemců. Úspěšnými řešiteli se stali Ondřej Plocek (6. A), Matyáš Jirásek (7. A), Jiří Kužel (7. B), Martin Eliáš (8. A) a Vít Černý (9. A). Tito chlapci se sešli 15. ledna, aby společně vytvořili družstvo a společnými silami vyřešili online kvíz.

Soutěžení se přeneslo také do hodin tělesné výchovy. Všichni žáci od první do deváté třídy si vyzkoušeli štafetu, ti nejlepší se poté utkali v závěrečném boji. Za prvňáky běželi Adam Dostál, Tereza Brixí, Petr Koťátko a Viktorie Kloučková. Druháci reprezentovali Denisa Ježková, Matyáš Matěj, Jakub Šourek a Tereza Zahradníková. Za třetí třídy bojovali Adam Horčíčka, Věra Bočková, Petr Souček a Aneta Kubánková. Ze čtvrtáků soutěžili Jaroslav Klouček, Lucie Schönová, Adam Stránský a Ema Nierostková. Pátá třída vyslala Tomáše a Radka Žďánské, Valentýnu Horčíkovou a Sárku Dědečkovou. Za šestou třídu zkusili štěstí Petra Loumová a Jiří Havlík, za sedmáky Veronika Ortová

a Vojtěch Kunst. Za osmáky běželi Karolína Plíšková, Gabriela Veigertová a Martin Eliáš, za devátou třídu se zúčastnili Lenka Šolcová, Michal Plíšek a Dominik Vlach.

Další částí projektu bylo vytvoření tzv. fandítka, tedy předmětu na podporu českých olympioniků. Fandítko mohlo být vytvořeno z libovolného materiálu, mělo obsahovat slogan a prvek, který spojuje daný fandící předmět s olympijskými hrami. Jako jediný z celé školy se o vytvoření fandítka pokusil Filip Kubeček ze 6. A.

Protože byli žáci naší školy v krajském kole této soutěže úspěšní, byli jsme také pozváni na Letnou.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a přejeme hodně štěstí a úspěchů ve sportovních disciplínách.

Mgr. Pavla Kozáková

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY S PEJSKEM A KOČIČKOU

I letos se učitelé na příchod dětí k zápisu do 1. třídy pečlivě připravovali. Již tradičně byl zápis pohádkově motivován. Tentokrát děti přivítala pohádka Josefa Čapka O pejskovi a kočičce.

Během 21. a 22. ledna 2014 bylo zapsáno celkem 52 dětí ze Sobotky a okolních obcí. U 13 dětí bude řešena možnost odkladu školní docházky.

Na všechny děti čekaly vyzdobené třídy a chodby, připraveno bylo malé občerstvení. K nahlédnutí byla fotodokumentace ze školních akcí i ukázka učebnic a pracovních sešitů pro 1. třídu.

Děti v příjemné slavnostní atmosféře prokazovaly svoji školní zra-

lost a připravenost pro vstup do školy. Ze zápisu také vyplynulo, že se poměrně hodně předškoláků potýká se špatnou výslovností. Na závěr pohádkového putování obdržely děti na památku drobné dárky a pamětní list.

Všem budoucím prvňáčkům přejeme úspěšný start a hodně radosti ze školní práce!

Mgr. Alena Slavíková

SLOVO REDAKCE

TĚŠÍME SE NA SEZÓNU

Blíží se začátek turistické sezóny a mým úkolem je zhodnotit, jaká byla ta loňská a jak jsme v informačním centru připraveni na letošní. Nejdříve je třeba zmínit, jaké služby nabízíme. Úkolem informačního centra je poskytování informací o historických a kulturních památkách nejen v Sobotce, ale i v celém Českém ráji, o ubytovacích kapacitách, možnostech využití volného času, autobusových a vlakových spojích, kulturních akcích atd. Návštěvníci si mohou vybrat z množství propagačních materiálů, nakoupit různé upomínkové předměty a publikace. Knižními novinkami jsou *Malé dějiny Sobotce* II. díl od prom. hist. Karola Bílka a *Kronika obrazů*

života od Karla Čermáka. Věřím, že z naší nabídky si vyberou nejen místní občané, ale i turisté, kteří do našeho kraje zavítají v rámci svých dovolených.

V roce 2013 klesla v porovnání s rokem 2012 celková návštěvnost přibližně o dva tisíce turistů, což bylo způsobeno především nepříznivým počasím v květnu a v červnu. Aby se návštěvníkům Sobotky u nás líbilo a přilákali jsme nové, rozhodli jsme se připravit pro ně několik novinek. První je spolupráce s portálem kudyznudy.cz, kdy každý zaregistrovaný návštěvník informačního centra obdrží drobné upomínkové předměty.

Druhou novinkou, kterou ocení především rodiny s dětmi, je příprava stezky, která povede po nejzajímavějších místech Sobotky. Každé dítě dostane orientační plánec města s vyznačenými záchytnými body, na kterých bude muset splnit úkol nebo odpovědět na zadanou otázku. Pokud vše zvládne, čeká ho v informačním centru malá odměna.

A co říci na závěr? Ať nám přeje počasí, dorazí k nám hodně turistů, kteří budou zpět do svých domovů odjíždět spokojeni a rádi se k nám znovu vrátí.

Petra Štěrbová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

OKÉNKO PORADNY ZDRAVÉ VÝŽIVY

Tento Zpravodaj vám hlavně přináší informace o kulturním životě a osobnostech Sobotce. Dalo by se říct – přináší jakousi duševní potravu, která je pro nás nesmírně důležitá. Sama Zpravodaj pravidelně čtu, protože mě osobně zajímá, co se v této oblasti tedy, kolem nás, děje.

Zdálo by se, že informace, zde uveřejňované z poradny zdravé výživy, mohou být „trochu mimo“ hlavní smysl tohoto periodika. Jsem však opačného názoru – chtěla bych vám touto cestou přinášet pravidelně informace, které vám pomohou být fit, abyste mohli plnohodnotně veškeré akce, o kterých se zde píše, spoluprožívat, abyste měli dostatek energie na společnou radost z toho, že jsou kolem

nás lidé, kteří o kulturní zážitky Sobotce pečují.

Přišlo jaro.

Toto období je pro nás všechny velmi očekávané. I přes to, že zima byla letos velmi mírná, určitě nás všechny těší, že příroda naznačuje, že to s nástupem jara myslí opravdu vážně. Kvetoucí keře, jarní kvítka a zpěv ptáčků jsou příjemnou potravou pro naše smysly i duši. Je to období, kdy i naše obydlí a zahrady prochází různým stupněm úklidu a regenerace. Málokdo však myslí na to, že i naše tělo by si zasloužilo nějakou minimální regeneraci a změnu v režimu stravování. Já osobně nepatřím k vyživačům různých zásadních „detoxikací“ a očištných – různé dlouho

trvajících kúr. Jsem zastáncem názoru, že nejlepší je, aby se člověk správně stravoval. Pokud člověk zná zásady správného stravování, které vede k dobré kondici, není potřeba organizovat tělu „razantní očistu“. „Správná strava a dobrá kondice“ bylo téma krátkých přednášek v rámci dní otevřených dveří Poradny zdravé výživy v Sobotce v únoru a březnu tohoto roku. Možná škoda, že zájem veřejnosti byl velmi vlahý. Podle posledních statistik je prokázáno, že náš národ tloustne a jeho kondice razantně klesá. V počtu obézních lidí zaujímáme přední místo v celé EU, dokonce ve světě!! Dosta-tečná informovanost v této oblasti může být správnou cestou prevence naší obezity, která s sebou přináší

mnoho zdravotních obtíží. Je na každém z nás, jak se ke svému tělu, potažmo zdraví, chováme. Mnoha zdravotním rizikům lze předejít právě správnou stravou.

Upřímnou radost mám z prvních klientů, kteří vyslyšeli moji výzvu ke změně, úspěšně se jim daří na cestě k lepší kondici a hubnou. Jejich nadšení je výpovědí, že moje práce má smysl a pro mne je nehmotnou odměnou, která je nesouměřitelná s címkoliv.

Vy, kdož spadáte do obvodů praktických lékařů sídlících na zdravotním středisku v Sobotce, máte možnost si například při preventivních prohlídkách vyžádat poukaz na změření vašeho těla z pohledu skladby tuků a svalů zdarma. Vše ostatní je pak na vašem rozhodnutí.

Ať žije jaro a naše chuť něco změnit. Těším se na Vás!

Jarní typ: odlehčete svůj jídelníček a zužitkujte plevel, který nás na zahrádkách trápí: kopřivu dvoudomou.

Kopřiva má významné léčivé účinky a je pro nás zdrojem potravy s mnoha přednostmi. Například obsah proteinů v kopřivě převyšuje téměř dvakrát obsah proteinů v sójových bobech. Obsahuje také velké množství minerálů Ca, Mg, K, P, Fe. Obsahuje dále vitamin C, B, karoten, chlorofyl, třísloviny a ostatní, zdraví prospěšné fytochemikálie.

Listy kopřivy se připravují na způsob špenátu, do rizota, do těsta na knedlíky, noky a nudle nebo se z nich dělá polévka. Dále je přidáváme do

bramboráků, omelet, těstovin, závinů a nádivek, se sýrem na pizzu a do pomazánek. Kopřiva se dá jíst dokonce i syrová, je třeba ji však nejmenno nasekat nebo pomačkat válečkem na nudle, aby se zneškodnily žahavé chloupky.

*Ing. Dagmar Kozderková,
specialistka pro výživu, členka Aliance
výživových poradců ČR, členka
Společnosti pro výživu ČR. Budova
zdravotního střediska, Jičínská 300,
Sobotka
Rada od Dáši, zdraví přináší*

75 LET KAROLA BÍLKA

Tím, že rozkryl dávné taje,
stohy faktů svého kraje,
do knih vřadil, které píše,
historik Českého ráje -
zvedá město k jeho pyše.

Pílí svou z těch lejster zmatku,
šaty ušil pro Sobotku,
vždy jak krásná žena bývá,
kulturou se přiodívá,
v časech všech až do počátků.

Nebyla jen městem ševců,
kantorů a veršotepců,
stará sláva v městě skrytá,
pradávných i čerstvých věnců,
on ji našel, na svět vítá.

Je posláním historika,
nevidět jen ze široka,
do podrobná všechno vidí,
život města, domy, lidi,
laťku staví do vysoka.

Josef Jindra

JUBILEA

Měsíc únor začal svými narozeninami pan **Josef Konečný** z Trní. Narodil se 2. 2. 1929 v Domousnicích. Do Trní se přišel, má jednu dceru. Moc pěkně vypadá manželka, která o něho velmi dobře pečuje. Pan Konečný pracoval ve Škodovce v Mladé Boleslavi. Jeho koníčkem bylo hraní s kapelou markvartického pana Kužela. Má i jiné záliby, zejména chov okrasného ptactva. Panu Konečnému přejeme hodně zdraví a pohodu v celé rodině.

Dne 4. 2. 2014 oslavil v kruhu své rodiny 80. narozeniny pan **Miroslav Folprecht** ze Sobotky, Zahradní ulice č. 501. Zároveň s tímto významným jubileem oslavili se svojí manželkou paní Alenou 55. výročí svatby. Největší radost celé rodině dělají malá právnička Pavlík, Kryštůfek, Bětuška a nejmladší Leontýnka. Panu Folprechtovi přejeme zdraví a pohodu v kruhu rodiny.

Dne 16. 2. 2014 oslavila 90 let paní **Marie Kolnerová**, rozená

Menclová, ze Zahradní ulice. Má dvě dcery, čtyři vnoučata, jedno pravnoučce. V mládí bydlela na Maticích, nyní mají postaveno v Sobotce. Jedna dcera bydlí v Novém Bydžově, druhá v Praze. Maminku navštěvují. Paní Kolnerovou už bolí nohy, tak nákup obstarává paní Rychlá. Paní Kolnerové přejeme do dalších let zdraví a spokojenost.

Dne 17. 2. oslavil 85. narozeniny pan **Jaroslav Konečný** ze Špálovky ulice. Přijela dcera i syn s rodinou. Má čtyři vnoučata, všechna studují, ale vnučka studuje v cizině. Moc na dědečka myslí, mají se všichni rádi. Pan Konečný si stále všechno pamatuje. Jen ho trochu bolí nohy. Celý život s manželkou byli u baráček. Pan Konečný léta dělal praporečníka a pak pantatínka. Jsou to krásné vzpomínky na Baráček obec. Panu Konečnému přejeme hodně zdraví, spokojenost a s manželkou je rádi uvidíme mezi baráčeky.

18. 2. 1929 se narodila paní **Božena Bláhová** ze Sobotky-Šafrance.

Je stále čilá, už se těší na jaro, na zahrádku. Celý život pracovala v pohostinství. V Besedě i na Poště. Práce ji bavila. Ráda na to vzpomíná. Má jednu dceru a dva syny, kteří maminku navštěvují. Paní Bláhové přejeme hodně zdraví do dalších let.

18. 2. oslavil 80. narozeniny pan **Josef Honc** ze Sobotky, Boleslavské ulice. Bydlí s manželkou na pěkném místě, odkud je jedinečný výhled na celou Sobotku. Pan Honc je stavař, nyní již v důchodu. Věnuje se zahrádce a domácím zvířátkům. Panu Honcovi přejeme hodně zdraví a spokojenost v kruhu rodinném, radost z dětí a vnoučat.

26. 2. oslavil 80. narozeniny pan **František Petřík** ze Sobotky, Březenské ulice. Celý život pracoval v zemědělství a také se věnoval kovařině. Má mnoho dětí, rodina je velmi početná. Celé rodině a panu Petříkovi přejeme zdraví a pohodu.

28. 2. oslavil 80. narozeniny pan **Josef Vejnárek** ze Sobotky, Krátké ulice. Narodil se ve Hřmeníně, kde chodil do školy. Pak na měšťanku v Libáni. Od roku 1948-1962 pracoval v Agrostroji Jičín, poté ve Škodovce. Pan Vejnárek byl také veřejně činný. Dělal předsedu MNV v Markvarticích, pak v Sobotce. Práce ho bavila. 57 let je ženatý, má dva syny, šest vnoučat, tři pravnoučata. Od roku 1990 pracuje u baráčníků, převzal práci syndika po panu Mrskošovi. Nyní si užívá důchod. Panu Vejnárkovi přejeme vše nejlepší a radost z celé rodiny.

2. 3. oslavila paní **Františka Macounová** 92 let. Žije se synem v domě Na Závisti. Má dvě děti, tři vnučky a tři pravnuky. Často babičku navštěvují, což ji těší. Paní Macounová pracovala ve sklárně a poté v JZD – rozdělovala obědy a uklízela na „105“ jak se říkávalo. Nyní v těchto objektech sídlí hasičský sbor. Ráda na tu práci

vzpomíná. Paní Macounová je dosud soběstačná ve vaření i v úklidu. Paní Macounové přejeme zdraví a radost s rodinou kolem sebe.

4. 3. se dožil 95 let pan **Jaroslav Najmon** z Březenské ulice v Sobotce. Práce poštovního doručovatele mu přinesla širokou znalost lidí. Nyní chodí s hůlkou, sluch mu, bohužel, už moc neslouží. Je vdovcem, má tři dcery. Dcera Jitka má tatínka u sebe, stará se o něho. Také mu přišli popřát Baráčníci. Pan Najmon byl u vzniku Baráčnícké obce. Přejeme mu hodně zdravíčka a stále dobrou náladu.

Dalším oslavencem je dne 4. 3. pan **Jaroslav Balák** ze Sobotky, Předměstské ulice. Dožil se krásných 90 let. Je stále čilý, vše si pamatuje. Bydlí s dcerou, která se o něho vzorně stará. Pan Balák je vyučen holičem, dále pracoval v Hamiru pod Humprechtem a až do důchodu mnoho let ve Škodovce. Panu Balákovi přejeme do dalších let mnoho zdraví a spokojenosti.

13. 3. 2014 se dožil 98 let pan **Miroslav Hájek** ze Sobotky, ul. Na Zadní cestě. Pana Hájka máme v podvědomí jako malíře pokojů. Byl velmi oblíbený. Nyní v těchto letech je stále usměvavý a spokojený. Je nejstarším občanem města Sobotky. Žije se svými blízkými, dcerou a vnučkou, které se o něho vzorně starají. Tato příjemná rodinná atmosféra drží pana Hájka při životě. I dnes přišli pogratulovat od baráčníků, pan Hájek je stále věrný baráčník. Panu Hájkovi přejeme hodně zdraví a pohodu do blížící se stovky.

18. 3. před 80 lety se narodila v Mnichově Hradišti **Eva Novotná**. S rodiči se přestěhovala do Rakovníka, kde začala chodit do školy. S maminkou se opět vrátila do Mnichova Hradiště. Dále studovala. V 19 letech se provdala, narodily se jí tři děti. Velmi ráda cvičila, ke sportu vedla všechny tři děti. Ráda zpívala. V roce 2003

oslavili s manželem zlatou svatbu. V roce 2004, když ovdověla, odstěhovala se do Sobotky k nejmladší dceři. V Sobotce vstupuje do místního Sokola, kam dochází dodnes a cvičí s věrnou gardou. Stává se členkou Baráčnícké obce a členkou pěveckého sboru Bendl. V Sobotce si našla nové přátele a kamarádky. Paní Eva Novotná je v Sobotce spokojená, město pod Humprechtem si zamilovala. Přejeme jí ještě hodně spokojených let prožitých ve zdraví mezi svými blízkými.

21. 3. oslavila 85. narozeniny paní **Zdeňka Borková**, rozená Ječná, ze Sobotky, Zahradní ulice. Narodila se v Čálovicích, první manželství bylo bezdětné. Pracovala jako zdravotní sestra u pana doktora Kafky i paní doktorky Kafkové. Byla velmi aktivní, pracovala v Červeném kříži. S paní Danou Horákovou, také zdravotní sestrou, zjišťovaly u pacientů cukrovku. Pracovala též ve Svazu žen. Druhé manželství s panem Borkem bylo šťastné. Postavili dům, mají dvě děti, pět vnoučat. Ráda jezdila sama autem na Slovensko, vždy pro manžela, který tam pobýval v lázních. Paní Borková si udělala kurz brusičky skla a pracovala s manželem ve sklárně. Práce ji moc bavila. Paní Borkové přejeme zdraví a spokojenost s celou rodinou.

24. 3. oslavila 80. narozeniny paní **Jana Čechová** ze Sobotky, Krátké ulice. Pochází z Kostí. Do Sobotky se nastěhovala před devíti lety jako první obyvatelka pečovatelského domu. Líbí se jí zde. Má dobré sousedy. Paní Jana je vyučena prodavačkou, prodávala na několika místech v potravinách i v Mladé Boleslavi. Práce se jí líbila. Ráda na to vzpomíná. Je stále čilá, každý den chodí na procházku. Paní Čechové přejeme hodně zdraví a pohodu.

*Všem jubilantům vše nejlepší,
hodně zdraví a pohodu přeje*

Hana Rulcová

KULTURNÍ KALENDÁŘ

21. 3. 1604 zemřel kostecký pán, stavebník soboteckého chrámu **Oldřich Felix Popel** z Lobkovic
1. 4. 1604 zemřel náboženský autor **Jan Oxipeus Sabbatenus**, rodák z Nepřívěce
28. 4. 1704 se narodil sobotecký kněz a náboženský spisovatel **Jiří Václav Paroubek**
6. 4. 1734 usmýkal kůň v Šingrubu u Samšiny soboteckého studenta **Vincence Šulce**
17. 3. 1794 se narodil všeborský farář **Josef Frencl**, bolzanista a národní buditel
1. 3. 1824 se v Sobotce narodil **Michal Čakrt**, právník, v mládí vychovatel Josefa Václava Friče
13. 3. 1824 se v Sobotce narodil **František Šolc**, budoucí obchodník a velitel hasičů v Jičíně
3. 4. 1844 se v Sobotce narodil **František Pekelský**. Jako nejstarší sokol se setkal s T. G. Masarykem
6. 3. 1854 zemřel národní buditel **František Alois Vacek-Kopidlenský**, v mládí farář na Samšině
17. 3. 1864 se narodil v Zelenecké Lhotě učitel **Josef Knobloch**, muzejní kronikář v Sobotce
31. 3. 1864 se narodil učitel **František Hartl**, iniciátor vzniku několika pamětních desek v Sobotce
4. 4. 1864 se narodil učitel a povídkář Českého ráje **Bohumil Bouška**. Nejblíže učil v Troskovicích.
15. 4. 1864 se v Sobotce narodil hudebník **František J. Pekelský**. Působil v Jaroměři.
24. 4. 1864 se narodil katolický kněz **František Kollátor**, dlouholetý farář libošovický a bousovský
21. 4. 1874 se v Sobotce narodil středoškolský profesor **Jaroslav Hrdlička**.
26. 3. 1894 se narodil v Dlouhé Lhotě **Jindřich Tauber**, lékař, malíř, přírodovědec a cestovatel
11. 4. 1894 zemřel první ředitel měšťanské školy chlapecké v Sobotce **František Ryba**
8. 4. 1904 se narodil sobotecký učitel a archivář **Jan Vogel-Čech**, pozdější překladatel
8. 4. 1904 zemřel sobotecký kulturní a spolkový pracovník, soudní úředník **Josef Typolt**
10. 4. 1904 zemřel tajemník soboteckého okresního výboru a kulturní pracovník **Jan Mach**
11. 4. 1904 zemřel sobotecký rodák, samosprávný úředník a spisovatel na Žižkově **Jan Pírko**
4. 4. 1914 se narodil světoznámý astronom **Zdeněk Kopal**. Jako student často pobýval ve Hřmeníně.
2. 3. 1934 zemřel stavebník nového hotelu v Podkosti a dlouholetý tamní starosta **Karel Helikar**
11. 3. 1934 se narodil spolupracovník ZŠS, významný český historik a archivář **Josef Hanzal**
1. 3. 1944 zemřel prof. **Jiří Mrštík**, školní inspektor, autor sbírky pověstí z našeho kraje
20. 4. 1944 zemřel dlouholetý sobotecký notář, spolkový a kulturní pracovník **Jaroslav Syřiště**
1. 4. 1954 se narodil akademický malíř **Vlastimil Šik**, který tvořil i na Sobotecku
19. 4. 1954 zemřel libošovický učitel, kronikář, knihovník a spolkový pracovník **Antonín Boch**
24. 4. 1964 zemřel spisovatel **Josef Hais-Týnecký**, autor próz o Josefu Ladislavu Turnovském
19. 3. 1974 zemřel osvětový a kulturní pracovník našeho kraje **Václav Kozák** ze Železnice
26. 4. 1974 zemřel grafik **Vladimír Silovský**. Nádherně zvěčnil např. Semtinskou lípu.
14. 3. 2004 zemřel náš významný spolupracovník, sobotecký rodák a skaut **ing. Jiří Havránek**.

BLAHOPŘEJEME

16. 4. 1934 se narodil znamenitý český herec **Josef Somr**. Několikrát jsme se s ním setkali i v Sobotce. Dnes mu můžeme popřát nejen ke kulatým narozeninám, ale i k významnému ocenění – letošní Ceně Thalie za celoživotní dílo.

28. 4. 1954 se narodil významný český archeolog **Martin Kuna**. Je pokračovatelem tradice Novákovsko-Ševčíkovského chalupaření na krásném Žďánku u Malechovic. Těšíme se na rozhovor s ním o jeho zajímavé práci, který máme slíbený.

6. 3. 1964 se narodila historička **Dagmar Faměrová**. Blahopřáli jsme jí už v minulém čísle, ale zaslouží si je i v čísle březnovém. Vždyť toho od dětství tolik udělala pro Humprecht i pro celé Sobotecko. Jen kdyby měla více času psát do našeho časopisu!

Všem třem jubilantům přejeme do dalších let vše nejlepší!

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

ÚNOR 2014

Dne 2. února zemřela ve věku nedožitých 86 let paní **Jiřina Slavíková**, rozená Pšeničková z Rovenska pod Troskami.

Dne 2. února zemřel v Hradci Králové ve věku 86 let pan **ing. Svatopluk Macoun**.

Dne 9. února zemřel ve věku 70 let pan **Zdeněk Bernard** z Vesce.

Dne 16. února zemřela ve věku 36 let paní **Jana Rejzková**, rozená Nováková ze Sobotky.

BŘEZEN 2014

Dne 9. března zemřel ve věku nedožitých 74 let pan **Jiří Hoffmann** ze Sobotky.

Dne 11. března zemřel ve věku nedožitých 70 let pan **Zdeněk Holub** ze Sobotky.

Dne 12. března zemřel ve věku nedožitých 35 let pan **Michal Sejk** z Libunce.

Dne 12. března zemřel ve věku 80 let pan **Jaroslav Král** z Oseku.

Dne 17. března zemřel ve věku nedožitých 93 let pan **Josef Mlejnek** ze Skuřiny.

VZPOMÍNKA

Dne 22. dubna 2014 si připomeneme nedožitě 85. narozeniny paní Libuše Drapákové ze Sobotky, která nás navždy opustila 31. října 2008.

Vzpomínají dcery, syn a snacha s rodinami a vnoučaty.

OMLUVA REDAKČNÍ RADY

Dne 31. prosince 2013 zemřela ve věku 87 let paní Vlasta Vinterová z Tábora, rozená Sedmidubská ze Sobotky. Redakční rada se tímto omlouvá čtenářům a dceři jmenované, paní Věře Sikové, že opomněla tuto smutnou zprávu uveřejnit v předešlém čísle.

Za redakční radu Pavlína Havlová

INZERCE

Prosím nabídněte prostor (zahradu) k umístění karavanu v této lokalitě v zimním období.

Kontakt: 721 891 829

Děkuji.

Pro domov

Úklid, péče a servis Vašeho domova

- úklid domácností (pravidelný, jednorázový)
- úklid kanceláří, firem, provozoven
- mytí oken, služby hospodyně
- práce kolem domu, na zahradě, sekání trávníku, mulčování trávy
- chlapská ruka (opravování, stěhování, sestavování nábytku)
- kontrola a správa nemovitosti ve Vaší nepřítomnosti
- úklid, údržba a čištění hrobů

Vysoká kvalita práce, spolehlivost, diskretnost

www.pro-domov.com

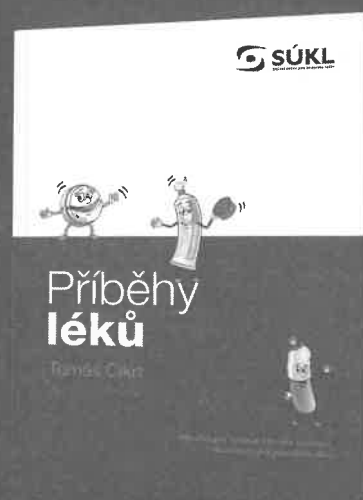
tel: +420 725 632 155

e-mail: pro.domov@centrum.cz

Pozvánka na debatu
s autorem knihy

Příběhy léků

Tomášem Cikrtem

Beseda se koná
v pátek **25. 4.** od **17. 00** hodin

 SÚKL

KULTURNÍ AKCE

JARO V ČESKÉM RÁJI

Výstava

3. 3. – 30. 4. 2014

Městská knihovna Fráni Šrámka a galerie Na schodech.

Výstava starých pohlednic s jarní tematikou z Českého ráje ze soukromé sbírky Jana a Zdeny Doudových.

VELIKONOČNÍ JARMARK A SOUTĚŽNÍ VÝSTAVA „O NEJHEZČÍ KRASLICI“

Knihovna Fráni Šrámka a sobotecké náměstí

12. 4. / 8 – 12 hodin

Zveme Vás na ochutnávku tradičního velikonočního pečiva, přijďte si nakoupit i zasoutěžit o sladkou odměnu.

A svým hlasem podpořit nejhezčí kraslici.

VELIKONOČNÍ KONCERT

Koncert

sobota 19. 4. 2014 / 18:00

Městské divadlo

Městské kulturní středisko Sobotka si vás dovoluje pozvat na Velikonoční koncert, na kterém se představí TRIO BEL CANTO se svojí barokní a klasickou hudbou.

Vstupné 80,- (děti 40,-)

PŘÍBĚHY LÉKŮ

Beseda

pátek 25. 4. 2014 / 17:00

Městská knihovna Fráni Šrámka

Zveme vás na představení knihy Mgr.

Tomáše Cikrta – návštěvníkům přiblíží zábavnou formou vše, co by měli vědět o užívání léků.

ALENA ANTONOVÁ: OBRAZY

PETR ŠTURMA: SOCHY

Výstava

čtvrtek 1. 5. – pondělí 30. 6. 2014

Šolcův statek

CESTIČKA K DOMOVU

Hudebně - literární pásmo

pátek 2. 5. 2014 / 18:00

Městská knihovna Fráni Šrámka
Členové jičínského literárního spolku DIV Vám představí autorské texty a skupina Ze šuplíku své autorské písničky.

Vstupné dobrovolné

OCHOTNÍCI Z PŘEPEŘ

Divadelní představení

sobota 17. 5. 2014 / 20:00

Městské divadlo

O ČARODĚJNICI CHYTROLÍNĚ

Dětské představení pro ZŠ Sobotka a MŠ Sobotka a Libošovice

pátek 30. 5. 2014 / 8:30 a 10:00

Lidušino divadlo Praha nám představí pohádkovou komedii s písničkami a luminiscenčními kouzly.

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: K. Bílek, M. Jalovecký, J. Janatka, Z. Krámek,
A. Pospíšilová, M. Sekerová, P. Štěrbová,

Grafická úprava: Adéla Hošková

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 5. 2014